SON REİS

SEFA KALYA

SON REİS SEFA KALYA

BU KİTAP SEFA KALYA ANISINA, GENÇ FENERBAHÇELİLER SOSYAL MEDYA EKİBİ TARAFINDAN OLUŞTURULMUŞTUR.

www.gencfb.org

ÖNSÖZ

Rahmetli reisimiz Sefa Kalya, 2 Eylül 1973 yılında Almanya'nın Essen kentinde dünyaya geldi. Buradaki birkaç yılının ardından küçük yaşlarda, ailesiyle birlikte İstanbul'un Yenibosna semtine taşındılar. 1992 yılından Fenerbahçemiz'in maçlarına gitmeye başlayan Sefa Ağabeyimiz, kısa sürede tribün ortamında kendini gösterdi. 90'lı yıllardan itibaren kendini göstermesiyle tribünlerde isim haline geldi ve o günden bu yana Fenerbahçe tribünlerinin tek lideri oldu. Tribün yaşamı süresince binbir türlü zorluklarla karşılaşmasına rağmen dik duruşundan ve davasından asla ödün vermeyen ağabeyimiz, tüm kardeşlerinin adeta kahramanı haline geldi. Adına besteler yazıldı, tezahüratlar yapıldı, gittiği her yerde onlarca, yüzlerce, binlerce kardeşi onu hiçbir zaman yalnız bırakmadı. Kardeşlerinin ona gösterdiği sevgi her zaman onun en büyük zenginliği oldu.

Gerek Fenerbahçe gerekse rakip takım tribünlerinde kendisine her zaman saygı ve sevgi duyulan Sefa Ağabeyimiz 13 Ocak 2016 günü Hakk'ın rahmetine kavuştu...

Bizler Genç Fenerbahçeliler olarak Fenerbahçemiz'in menfaatleri doğrultusunda her zaman tribünlerde var olmaya, onun bize bırakmış olduğu bu emanete sahip çıkmaya ve Sefa Reisimiz'in adını her zaman yaşatmaya en güzel şekilde devam edeceğiz...

İrem Ecem

"Kimi hayırla övdüyseniz ona cennet vacip oldu."

[Hadis-i Şerif]

Ölümünden önce hiçbir bilgiye sahip olmadığım, belki de ilgi alanıma bir "tribün liderinin" girmemesinden dolayı çok geç tanıdığım bir isim, Sefa ağabey.

Sevdiğim, değer verdiğim birçok arkadaşımın aynı kişi için üzülmesi de tesadüf değildi üstelik... Bir tribün liderinden fazlası, bir ağabeymiş, üzülen herkes için.
Hayatın sıradan ve vasat akışı içinde bir hadiseye şahit olmam da tesadüf değildi, olamazdı. O güne kadar benim için bir isimdi Sefa ağabey.

Adının yazılı olduğu duvarın önünde diz çöküp sigara içen bir adamı görene kadar. Her gün iş çıkışı önünden geçtiğim duvar üzerindeki yazıyı da o akşam farketmiştim.

İsminin karşısında dertlenip sigara yakacak kadar sevdikleri birinin artık hayatta olmayışının acısını hissettim o akşam, iliklerime kadar üstelik. Kiminin tribün lideri, kiminin düştüğünde elinden tutup kaldırdığı büyüğü... Ama en çok ağabeyleri...

Belki de çoğu insana nasip olmayacak kalabalıklar arasından Hakk'a yürümüştü. Acıydı ama yazılandı. Ve bundan geride bıraktığı kardeşlerinin şüphesi yoktu.

SEFA REİS

Furkan Kartalcı

Bizim Sefa Abiyle bağımız üniversiteyi kazanmamızla başladı.

Ne alaka diyeceksiniz, Denizli'den İstanbul'a geldiğimizden tribüne de katılmamız böyle başladı. Tribündeki anılarımızdan ziyade biraz farklı bir anımızı anlatacağım. Biz onunla umrede de birlikteydik. Medine-i Münevvere'de, peygamberimizin yanı başında bize imamlık yapmıştı. Onun öncesinde, orada buluşmamız onların kalmış olduğu otele gitmemle oldu.

Sefa abiyle Ömer abi orada beni her zamankinden daha sıcak daha sevecan yaklaşmışlardı. Sebebini uzakta aramaya gerek yok çünkü Medine'nin havasının vurmayacagı hiç kimse yok. Namaz vaktine biraz daha vardı ve o gün Türkiye - Belçika maçı vardı. Acıkmıştık, yine abiliğini yapıp bizlere orada yenilebilecek en güzel yemegi ikram etti.

Birlikte yemeğimizi yedikten sonra peygamberimizin yanıbaşında bizlere imamlık yaptı. Allah ondan razı olsun. Duamızı ettik çıktık camiden. Sefa abinin elinin uzanmadığı yer mi vardı orada da reise gönül verenler bizi aldılar. Maçı izlemek üzere kaldıkları otelden başka bir otelde maçı izledik.

Takımımız gerideydi takıma tezahürat lazımdı. Maçın Kadıköy'de olması dolayısıyla bilet gelmişti federasyondan Maraton ve kale arkasına. Sefa abi de umrede olduğundan Türkiye'de kalan abiler biletleri dağıtmış abinin yokluğunu aratmamaya çalışıyorlardı ama bir anda Türkiye maçında Fenerbahçe tezahüratları yapılmaya başlanmıştı. Sefa Abi'ye taa Medine'den kafayı yedirtmiştiniz :) Hemen telefona sarıldı "siz napıyorsunuz ya takım geride Türkiye diye bağırsanıza ulan kazanmamız lazım." Velhasıl o gün yanlışım yoksa 3-2 kazanmıştık. Kazanmasaydık Umre dönüşü Sefa Abi kime patlardı bilmem. Bu da böyle güzel bir anımızdır. Mekanı cennet olsun inşallah.

Kaan Elbir

03.10.2012

Fenerbahçemiz'in, B. Mönchengladbach deplasmanından bir gün önce Almanya'da yaşanan birtakım tatsızlıklardan ötürü rahmetli Sefa abimizin bize (GFB Europe'a) kızmasını, bizi feshedeceğini söylemesini ve 2 gün konuşmamasını, maç sonu yaptığımız güzel tribün ve galibiyet sevincinin etkisiyle bizi kucaklayıp, affettiğini söyleyip, "oğlum sizi nasıl feshederim, siz canımsınız" demesini dün gibi hatırlıyorum. Mekânı cennet olsun.

08.08.2012

Bir Ramazan günü. Hava 30 derecelerde. Vaslui deplasmanı için 35 saatlik otobüs yolculuğu yapmışız Almanya'dan Romanya'ya ve özlemini çektiğimiz rahmetli Sefa abimizle buluşuyoruz. Saatler 20:00'ı gösteriyor, maça az bir süre var ve oruç açmak üzereyiz, lakin biletlerimiz henüz gelmemiş. Biletlerimizi, Ukrayna'dan gelen sevdiğimiz bir abimiz getirecek ama gecikiyor ve rahmetli Sefa abimiz çok sinirleniyor. Orucun da etkisiyle, biletler sonunda maça 10 dakika kala geldiğinde, sevdiğimiz diğer abimize hışımla keskin bakışlarıyla öfkesini belli ediyor. O bakışları çok özledik abi, çok…

10.06.2012

Kutsal Topraklara doğru bir yolculuğumuz olacak. Almanya'da Türkiye üzerinden Arabistan'a geçerken, rahmetli abimiz ile buluştum, kendisinin birkaç hayır teslimatı oldu. (Hakk'ın Rahmetine kavuştuğundan dolayı, paylaşmakta sıkıntı görmüyorum, mekânı cennet olsun) Ardından Mekke-i Mükerreme'de abimizin hayır teslimatlarını ihtiyaç sahiplerine dağıttıktan sonra, kendisini arayarak, "abi emanetlerin halloldu" deyiverdim. Bir hışımla sesini yükselterek "oğlum ne diyorsun, ne emaneti, ne biçim konuşuyorsun, telefonlarımız dinleniyorsa yanlış anlaşılacak" diyerek kızmasını hiç unutamam. Rabbim rahmetiyle muamele eylesin.

Celil Öztürk

Sefa Reis ile bir tek anım Medine'de aynı yerde durup fotoğraf çekilmem. Bekle bizi Sefa Abi gittiğin son deplasmanda!

Ali Bakırhan

Bir gün işyerimde Sefa Abimi gördüm İstanbul'un en lüks otellerinden birisinde çalışıyordum oda Balık Çorbası içmeye gelmişti. Görünce koşup peşine atladım abim hoşgeldin dedim lan at hırsızı naber dedi :) Nuriçinde yat abim.

İşim gereği Fas'a gidicektim. Arabistan aktarmalı uçağa bindik Aktarma yapmak için iniyordum Sefa Abiyi gördüm abim reisim diye bağırdım peşinden Seni kim soktu olum buraya ortalığımı karıştırıcaksın dedi:) Nur içinde yat abim.

Babamı kaybettim hayatımda yaşadım en kötü anda aklıma geldikçe yaşama isteğim aklımdan gidiyodum istemsizce elimi telefona attım Sefa abi'nin sesi başınsağ olsun Ali kardeşim dedi heyecanla dım sevindim bianda ertesi gün cenazede bi baktım birisi namaz zamanı başın sağolsun kardeşim dedi Sefa Abiydi o kişi Allah razı olsun abim. Nur içinde yat

2010-2011 senesindeki Trabzonspor maçı için koreografi yapıcaktık son bi pankart kalmıştı Eskişehir deplasmanı vardı ogün herkes gitmişti bizde son hazırlığını son rütüşünü yapıyorduk bez pankartın üstünde uyumuşuz 4 kişiydik Sefa Abi deplasmandan gelir gelmez yanımıza uğramış biz uyumuşuz bize sıcak çorba ve ekmek getirdi uyandırdı kaldırdı karnımızı doyurdu bi baba gibi şevkat gösterdi resmen bize. Nuriçinde yat abi.

İstanbul'un en lüks otellerinde görev yapıyodum saraydı burası ayrıca bi düğün vardı ve İranlı bir iş adamı bekleniyordu bir anda Sefa abiyi gördüm düğünde hemen atladım üstüne abim reisim hoş geldin diye herkes o iş adamını Sefa abi sandı ve ilgilenip başında pervane olmaya başladı abim reisimi bütün otel çalışanlar müdürler vs. kapıya kadar ilgilenip uğurladılar. Sen bunlara ne dedin lan karaktersiz dedi ve gitti:) Vay benim abim nur içinde yat.

İbrahim Halil Şahin

Sefa Reis, 1 dakika muhabbet ettiği kişiye dakikalara sığmayacak izler bırakabilen bir kişiliğe sahipti. Onunla geçen zamanlarda hayatım boyunca asla unutamayacağım anılarım oldu. Onu bolca hatırlayacak kadar yakınında olabildiğim için kendimi şanslı sayıyorum. Sefa Reis'i anlat deseler çıkılan yolun sonu gelmez. Yine de genele uyarak ben de bir anımı anlatayım.

Reis aynı yerde sürekli durmaktan ve yaşamaktan sıkılırdı. Ara ara müsait olan dostlarının ve kardeşlerinin evine kaçardı. Bir gün bize de kısmet oldu. Müsaitlik durumumuzu sorarak geleceğini haber etti. Tabii Sefa Reis geliyor biz hayatımızı ona müsait etmeye çalışırken ev mi müsait olmayacaktı. Yanında bir kaç kardeşi ve abilerimizle bize teşrif etti. Daha önceleri kendisinin evinde bir kaç kere kalmama rağmen insan kendi evinde koltuğunda Sefa Reis'i görünce başka bir heyecanlanıyor. O dönem Avrupa Yakası dizisini yeniden izliyordu. İzlemeden uyumuyordu. Gerçi Reisim bu dünyada doğru dürüst uyku yüzü de görmedi. Uykusu da hayatı gibi çileliydi. Her zamanki gibi makarnasını yedi ve biraz muhabbetten sonra koltuğa uzandı. Gerekli teçhizat kurulduktan sonra diziyi izlemeye koyuldu. Biz de yanında sessizce oturmuş onu izliyorduk:) Reisi izlemek bile kardeşlerine zevk verirdi. Tarifsiz bir hayranlığımızın olduğunu yakınen tanıyan herkes bilirdi. O uykuya dalınca biz de 3-4 saat ancak uyumuştuk her zamanki neşeli haliyle bize bağırarak gelip uyandırdı. Neşeli bir kahvaltı yaptık. Sürekli bize takılıyordu. Malumunuz ev sahibi olduğumdan en çok laf bana geliyordu:) O aralar tribünde bir isyan bayrağı açılmış, bazı makam sahipleri fıldır fıldır Reis'in peşindeydi. Normalde kimsenin red edemeyeceği teklifleri telefonda "Benim düşüncelerine ve iradelerine karşı sorumlu olduğum kardeşlerim var" diye, red ediyordu. Gel de bu adamı gözünde ve gönlünde yüceltme. Onu tanıyanlar bilir diyoruz, onu tanımayanlar gerçekten her yönüyle mükemmel bir insandan mahrum kaldılar. Teklifler peşi sıra geliyor, Reis dik duruşundan ödün vermeden red etmeye devam ediyordu. Reisin çok sevdiği arkadaşım Emre Ş'de o günlerde benle kalıyordu. Biraz beyin fırtınasından sonra gelişmelerin sıcaklığıyla Reis'e bir yazı teklifinde bulunduk. Reis her zaman olduğu gibi kardeşlerinin düşüncelerine önem verdiğini göstererek teklifi kabul etti. Yarım saat dolmuşken yazı hazır olmuştu. Yazı sosyal medya hesaplarından yayınladıktan sonra ulusal basında hemen yer buldu. Reis'i arayan arayana, o zamanki keyif alışını hayatım boyunca unutamam. Tebrik üstüne tebrikler gelmeye başladı. Reis de evde bulunan herkesi buna karşılık tebrik ediyordu. Yazının içeriği ve kime karşı yazıldığını tribünde olan herkes az çok tahmin eder. Reis bir kaç gün daha misafir kalıp gitti. Kaldığı süre boyunca çok şükür genel manada keyif alacağı gelişmeler oldu ve bizimle bol bol makara yaptı. Çok güzel muhabbeti ve hayat hocalığıyla bir kez de bende derin izler bırakmıştı. Yazı öyle etkili olmuş ki bazı makam sahipleri deliye dönmüş işi mahkemeye kadar götürmüştü. Bir süre sonra "Siz de vur deyince öldürüyorsunuz." diye fırça yemiştik. Mahkeme süreci kapanana kadar bu konuda rutin fırça yemeye devam ettik. Belki bazı insanlara tuhaf gelebilir; ben dahil neredeyse tüm kardeşleri Reis'ten fırça yemekten de keyif alırdı:) O kızarken de samimiydi. Kendine has yürüyüşüyle, iyi niyeti ve ölçülemez zekasıyla örnek bir kişiye abi dediğim için ne kadar mutlu olduğumu ifade etmek benim için çok zor. Geride binlerce kardeş ve onbinlerce hikaye bırakarak gitti. Bu da deryada bir damlaydı.

Mustafa Gök

2009 yılı Sivas deplasmanına giderken Gürün'de bizim köyümüzde misafir etmek nasip oldu SEFA REİS'i. Hep berabar yaklaşık 15-20 kişi 2 odalı soğuk bir evde yatmıştık sabah ayaz ve buz vardı ama SEFA REİS'in bizimle beraber kalması içimizi ısıtmıştı. Bir abi'den öteydi buz gibi suyla abdest aldı aynı sofrada yedik köy kaymağını inanılmaz sevmişti köylüler bile SEFA REİS'e "REİS" diye hitap ediyordu o bambaşkaydı...

Sonra hep beraber yola koyulduk ve bu bende hayatımın en özel günlerinden biri olarak kaldı saygılar...

Funda Çamlıca

Marsilya'daki Fenerbahçe maçında daha stada girmemiştik. Sanırım maçın başlamasına 1 saat kalmıştı. Sefa abim bi anda herkesin ortasında Fundaaa Fundaaa diye çağırmaya başladı. Yanına gittim ve efendim abi beni çağırdın dedim. Bana orda Funda açım bana ekmek arası birşeyler bul dedi. Şaşkınlıkla etrafıma baktım, yakınlarda yiyecek alabileceğimiz doğru dürüst yer yoktu. Marsilya'yı da bilmiyorum, ilk defa gelmişim o zamanlar. Aklıma geldi, çantamda kek / kraker tarzında şeyler vardı. Ona bakarak abi ben de buraları bilmiyorum ama çantamda bunlar var dedim, çıkartıp gösterdim. Abimin ilk sözü 'bunda domuz falan yok değil mi?' oldu. Ben bi daha şaşkınlıkla baktım ve Sefa abi o halimi görünce o bildiğimiz meşhur güzel gülüşünü gösterdi, hissettirdi bize, herkesi güldürdü.

Sonuç: çantamdakilerle açlığını bir süreliğine bastırdı..

Engin Vural

Fenerbahçe tribünlerinin gelmiş geçmiş tek efsanesi Sefa Kalya, Sefa Reis, Sefa abi... Dışarıdan bakıldığında ne kadar sert bir adam dersiniz ama içini tanısanız... Onun için her kelime az kalır. Benim de çok güzel anılarım oldu ama başka bir abimin anısını anlatmak istiyorum. 2011 sezonu sonrası 2011-2012 sezonu olması lazım Ts ile Fenerbahçe arasında olan gerginlik malum... Kadıköy'de açılan bi pankart sonrası maç sonu polisler bi arkadasımı almış. Staddan çıkıp bunlar ekip arabasına doğru yürüyorlarmış. Daha sonra Fenerbahçe tribününde bir başka grubun sorumlusu polisle arkadaşımı görüp "Oo amirim bu gecede iş çıktı size kolay gelsin" diyerek gülmüş. Biraz daha ilerlediklerinde Sefa abiyi görmüşler. Bu, Sefa abiyi görünce inşallah bizi görür diye dua etmiş hatta... Sefa abi daha sonra polisin kolunda görüp hemen polisin yanına gelmiş ve ne olduğunu sormuş. Polis de açtığı pankartı anlatmıs ve alacağını söylemiş. Sefa abi arkadasımın daha üniversite okuduğundan, hayatını böyle olaylar için yakmaya gerek olmamasından bahsetmiş ve polis ile orada bi 20 dakika konusup sonunda ikna edip arkadasımı almış ve evine kadar bırakmış. Gerçekten onun için ne söylense azdır. O hep bize en güzel şekilde sahip çıktı bize gerçekten abilik yaptı. Allah mekanını cennet eylesin inşallah. Seni çok özlüyoruz abilerin abisi...

Burak Bal

Sefa abimi 12-13 senedir tanıyordum onunla ilgili anılar yazmaya kalksam kitap olurdu. Hangi birini anlatsam acaba diye düşündüm günlerce, aklıma gelen ilk anım yıllar önce halı saha maçında reisin yanına gidipte GFB forum yönetimini şikayet etmemdir sanırım. İşin komik tarafı o esna da kamera ile kaydımı çekiyorlardı :) bende o zamanlar GFB forumlarında sürekli ihraçımla gündeme gelen birisiydim. Reisin yanına gidip "abi beni forumdan attılar" dedigimde reis gülerek "olm bu cocugu neden attınız lan sayfadan" demişti. O an etrafımızda olan GFB Europe üyeleri gülmekten yerlere yatmışlardı. En unutamadığım an buydu reisle ilgili. Aslında bir çok şey yazmak isterdim ama buna kalemim yetmezdi. Seni çok özledik canım abim, eminim bizi uzaktan izliyorsundur gurur duyuyorsundur kardeşlerinle. Bana hapishane den yazdığın mektubu odamda asılı ve ömrüm boyunca unutmayacagım.

Ömer Özçetin

2010 yılı Haziran ayında Medine'de karşılaştık Sefa Abi'yle. Üzerimde Fenerbahçe tişortu vardı. Sefa Abi beni gördü selam verdi, ben de yanına gittim. Mescid-i Nebevi içerisinde yürüdük beraber, tribüne gitmeye başladığım ilk zamanlardı. Sefa Abi Mekke'ye gideceğimi duyunca o kendine özgü tavrıyla "Söz verdin bana, dua edeceksin Mekke'de" dedi gülerek.Öyle samimiydi ki "Ne zaman söz verdim abi" diyemedim. "Tamam abi" dedim ben de gülümseyerek. Sarıldık, ayrıldık. Ertesi gün İstanbul'a dönecekmiş. Ben de Mekke'ye geçtim, Sefa Abi'ye söz verdiğim gibi duamı ettim. Ağustos ayında futbol sezonu başladığında maraton tribününde karşılaşmıştık. Medine'deki sohbetimizi hatırlaması mutlu etmişti. Daha sonra da tribünde birçok kez karşılaştık, sohbet ettik.

Saygılarımla

Burak Demiray

selamın aleyküm. reisim benim bütün kardeşlerinin seninle onlarca yüzlerce hatırası vardır keza bizimde. ama unutamadıklarımızdan bir tanesi 21 nisan 2013 de gittiğimiz ankara deplasmanıydı. herkesin safını belirlediği dönemler,fahiş fiyatlardan dolayı bilet alamamıştık fakat bu seni yalnız bırakacağımız anlamına gelmiyordu keza bıramadıkta. bizi ankarada biletsiz sadece senin yanında olmak için geldiğimizi gördüğünde nasıl duygulandığını az önce gibi hatırlıyoruz. ' gençlik benim öz kardeşim gelin lan fotoğraf çekilicez, abi girme deyin bende girmeyeyim ' deyişin an gibi aklımızda. herşeyi yazmaya kalksak cilt cilt kitap olur mekanın cennet olsun abilerin abisi. YAKTIĞIN ATEŞ HİÇ SÖNMEYECEK...

Furkan Dağaşan

Yanına ilk gittiğimde küçücük bir çocuktum desem yeridir. Elinde büyüdüm, her zaman sahip çıktı bana, bizlere. Abi dedik, bize çok güzel abilik yaptın buna herkes şahittir. İnşallah sana layık kardeş olabilmişizdir. İçerden ilk çıktığın gün soğuk bir kış günüydü ama sana o gün sarılmak hepimizin içini ısıttı. Ve yine bir kış günü içimize öyle bir ateş düştü ki, elinde büyüdüğümüz insanı omuzlarımızda (inşallah) cennete uğurladık. Bize dostluğu, Fenerbahçe'yi bir başka sevdirdin. Allah mekanını cennet etsin canım abim, yokluğundaki boşluk bugüne kadar dolmadı hiçbir zaman dolmayacak...

Yeşim As

Abimle ilk ve son deplasmanımdı amsterdam deplasmanı..

Tabi biz maçtan önce ordayız .Abinin geldiğini öğrendik amsterdama.Yanı kalabalıktır diye uğramadık yanına.Biletimiz yok tabi maç günü geldi çattı.Bir abimizi aradık 'Sefa abi biletimizi verecek mi 'diye sorduk.Tabi yanına uğramadıkya tribe girmiş o bizi bizden alan sesiyle başlamış söylenmeye 'onlar benim yanıma gelmedi maç günü arıyorlar ondada bilet istiyorlar 'diye.Neyse biletler bize geldi tabi.Akşam elifin telefonu çalıyor.Abimiz arıyor elimiz ayağımız titremeye başladı ne dicek acaba diye neyse elif açtı telefonu 'efendim abi'dedi.Abinin söZleri 'kardeşim biz geri dönicez bir isteğiniz var mı cebinizde paranız var mı siz benim öz kardeşlerimsiniz hakkınızı helal edin varsa sıkıntınız söyleyin'dedi. Yok abi falan Telefonu kapattık.

Bizim abimiz öyle bir insandı ki biz onun kardeşi olmakta çok haklıydık.

Abilerin abisi SEFA KALYA

Mücahit Sönmez

2011 senesi eskişehir deplasmanına gidecektik Reis o sabah umreden geldi direk salı pazarına kim var kim yok herkese zemzem suyu içirdi Allah yolumuzu açık etsin dedi yola çıktık ömrüm boyunca unutmam o anı.
ALLAH RAHMET EYLESİN CANIM ABİM

Sercan Çılgın

2012 ya da 2013 yılı İstanbul Aydın ünide okuyoruz Sefa abi, Emre Belozoğlu ve rahmetli Selcuk Yulayı okulumuza davet ettik. Emre belozoğlu kulüp gidersen kadro dışı kalırsın dediği için son anda arayıp gelemeyeceğini söyledi. Selcuk Yula eşi rahatsızlandı diye son anda iptal etmek zorunda kaldı. Konuşmacı olarak Sefa abi, Yücel abi ve Serkan sarıyaprağı sahnede misafir ettik. Açılışı ve programı ben sunuyorum. Öncelikle hoşgeldin fasıllarından sonra konuşmacılar ve sefa abi 3 temmuz tribün felan konuştu ardından soru cevap kısmına geçildi bana karşıdan mikrofonun bozulduğunu işaret ettiler ben de durumu toparlamak için önümde sabit olan mikrofondan sefa abi ilk soruyu ben sormak istiyorum dedim sordum sefa abi de cevap verdi öte yandan diğer mikrofon hala bozuk ve tamir etmeye çalışıyorlar ben kürsüden bi soru daha sorayım dedim bi soru daha sordum sabırla sefa abi o soruya da cevap verdi neyse baktım mikrofonun olacağı yok müsaadenle bi soru daha sormak istiyorum dedim sefa abi dayanamadı olum hep sen mi soracaksın bırakda misafirler de soru sorsun deyince yavaş yavaş yanına yaklaştım abi kusura bakma mikrofon bozuldu sadece kürsüdeki çalışıyor o yüzden ben soruyorum dedim idare et abi dedim:)) ama nasıl terliyorum böyle bişey olamaz. Sefa abi ha tamam tamam sen git ben idare ederim sizin yapacağınız işe dedi ve konuşmasını sürdürdü bu olaydan sonra sefa abi durumu kontrol etti yücel abiye de serkan abiye de o soru soruyor o yönlendiriyordu önlerden bi iki kişiden ses daha iyi gelsin diye soru aldı ve programı bitirdik. Böyle bir adamdı sefa abi zor durumda olduğumuzu anlar anlamaz durumu idare etti ve daha fazla rezil olmadan programı kendi bitirdi. Allah ondan razı olsun, mekanı cennet olsun. Unutmadık, unutmayacağız, unutturmayacağız.

Melih Tota

O gün aslında çok bir şey anlamamıştık. İstanbul'a ulaştık, sonra da Yenibosna'ya.. Tabii Yenibosna, yabancı bize. Ankaralıyız nihayetinde. Bizim için İstanbul Kadıköy'den ibaret ne de olsa. Bir yer bulup oturduk, kahvaltı ettik. Lokmalar Boğaz'dan geçti mi dersen o sorunun cevabı bizde de yok.. Eskilerden, hatıralardan konuştuk. İşte Abi'yi ilk hangi maçta gördün. Şu hareketi efsane, bak şu maçta şöyle demişti diye birbirimize anlatırken bir yandan da kendi kendimize 'nasıl yani diyorduk, şimdi bir daha Sefa Abi tribünde olmayacak mı? Reisler ölür mü?' Adeta inanmıyor, inanamıyorduk.

Neyse zaman sonra cenaze aracının geleceği söylendi, işler ciddiye bindi. Mahalleye doğru gittik. Mahalle kalabalık. Hem de nasıl!
Tribünde gördüğümüz, tanıdığımız tanımadığımız tüm simalar nerdeyse orada. Selam verip alıyorsun ama ne selam verdiğin ne de selamı alıp almadığın kimsenin umrunda değil, herkes ruh gibi.
Sonra bi sesler arttı, hıçkırıklar çoğaldı. Bi hareketlenme oldu ve ardından uzakta; binlerce hatıra ve hüznü bir arada taşıyan yeşil bir araç göründü. Araba geldi durdu mahallenin ortasında. Arkada bir tabut, tabutun üzerinde de sarı GFB atkısı. Bir tribüncünün en güzel aksesuarı!
O an, işte o an zaman kavramı durdu. Çocuklukluğumuz, delikanlılık çağımız, anılarımız, abimiz iki metrelik bir tahta yığınının içinde kaldı.
Bak, her şeyin tarifi var da, o anki hüznün ne bir tanımı var ne de tarifi.. Ne kelimeye dönebiliyor, ne haykırabiliyorsun. Sadece gözyaşı.. Akıp gidiyor, tutamıyorsun...
Sonrası malum, mahşer yeri gibi kalabalık bir cenaze töreni, herkesin gözünde dinmek bilmeyen yaş seli..
Dualar, tekbirler ve mezarlık...
Hakkını helal et abi, seni o karda kışta toprağın altına bırakıp hayatlarımıza devam ettik...

Çağrı Mülayim

Kabataş vapurun'da "bağıramıyorsun yeter içtiğin vapur'a almam bak seni" dediğin adamdan, Urfa'da bağırın lan yeter diyen bizim Kenan'ın kafasına vurup " Önce sen bağır" diye kızmandan, "Bulgaristan'dan her maça gelinir mi manyak mısın oğlum sen" diye bana şaşırmandan, "Adana'da tövbe haşa küfür ediyorlar birdaha buraya gelmem" demene kadar hangi bir sözünü davranışını hatırlasak seninle olan anılarımızla mutlu olurduk.
Ta ki, 1 yıl önce telefonda "o yalan haberdir ya, saçmalamayın ya şaka mı yapıyorsunuz" tepkisiyle acı haberini aldığımda yüreğimizden çocukluğumuz, kahramanımız SEN koptun abi !
Büyüdük, işte o an büyüdük !
Kahrolası o gün artık sen yoktun ve biz büyümek olgunlaşmak senin kara toprağa verilişini kabullenmek zorundaydık !
Bir efsanenin artık olmayışını ve onun arkasında yürürken bir daha 'Arkanda bağıran bunca kardeşin' diye adını cümle aleme haykıramıyacağımızı !
Tribünlerde gözümüze bakarak sinirlendiğinde "abi bize bakıyor beyler" diye birdaha bağıramayacağımızı !
Her şeyi ama her şeyi çocukluğumuz ile seni, birlikte toprağa vereceğimizi kabullenmek zorundaydık abi !
Zordu çok zordu ama Ankebut 57'de Yüce Yaradan'ın "Her canlı ölümü tadacaktır.Sonunda bize döndürüleceksiniz." diye buyurduğu gibi inşallah Cennet'de görüşebilmek duası ve inancıyla bu dünyadan göç edişini malesef kabullendik abi !
Şimdi tek temennimiz, o güzel günlerde seninle buluşabilmek…
Allah, bugüne kadar yaptığın hayırların,iyiliklerin o güzel kalbinin hürmetine rahmetini senden eksik etmesin…
Allah'a emanetsin Abi…

Ercan Tetik

Sefa Reis cezaevine girdiğinde onun için organizasyonlar yapılıyordu, avukatı tribünden bir abimize Reisin adresi paylaşılsın herkes mektup yazsın hem içeride sıkılmaz hemde moralini yüksek tutar diye. Duyuru yapılmıştı herkes mektuplarını yazıp yolluyordu, duyurudan 3-4 gün sonra bende yazdım "Yeri gelince eleştiriyoruz, kızıyoruz, farklı düşünüyoruz ama bizim için ve bu tribünün tek lideri ve reisi her zaman sensin. Haklı olduğun her davada da yanında olan ve seni seven kardeşin.." (yazı içindeki cümlelerin yerleri değişik olabilir fotoğrafını çekmediğimden tam hatırlamıyorum.) mesajımı yazıp, yazıcıdan da kağıdın arkasına beraber çekilen bir fotoğrafımızı basarak yolladım.

Sanırım serbest kalacağı öğle saatlerinde duyurulmuştu önce cezaevi çıkışına sonrasında ise Yenibosna'ya akın etmişti insanlar. Reisin etrafı her zaman kalabalık olurdu, çoğu zaman yanına yaklaşmak bile zor olurdu. Şahsım adına genelde o kalabalığın içinde durmazdım, bazı düşüncelerimiz herkesle bir olmuyordu bu yüzden farklı düşünceler olabiliyordu ama her zaman hayranlıkla izlerdik onu ve peşinden o kalabalığı sürüklemesini. Cezaevinden çıktığı gün Yenibosna'ya gitmemiştim, akşam işten eve gelip duşa girdim çıktığımda telefonumda bir kaç tane tribünden bir kardeşimin çağrısını gördüm, üstümü giyinmeden aradım merak ettim telefonu açtığında heyecanlı ses tonuyla "Reis seninle konuşmak istiyor bekle dur dur şuan telefonda dur bekle" diye heyecanlı konuşuyordu. Reisin yanında olması onunla konuşması bile insanları böyle heyecanlandırırdı işte, yeri geldiğinde kimseye eyvallahı olmayan herkesi karşısına alan en delikanlı yaşlarımızda onu görmemizle birlikte içimizde bir irkilme bir saygı duruşu ve tebessüm olurdu. Bu korkudan değildi bir insanı korkutarak kendine saygı göstertemez sevgisini kazanamazsın, herkesin hayatında örnek aldığı içinde sevgisini beslediği kahramanları vardır bizim kahramanlarımızdan biri de Sefa Reis idi.. Neyse telefonu kapat kardeşim üstümü giyineyim Reiste müsait olunca konuşuruz diyip telefonu kapattık, kısa bir vakit sonra yine çaldı telefon bu sefer Reis telefondaydı etrafı çok kalabalıktı belli hem o anın heyecanıyla konuşuyor arkadanda kalabalık ortamın sesi geliyordu.. Selamlaştık sonrasıda "kardeşim sen mektup yazmayı bilmiyorsun galiba.." diye tatlı dille çıkıştı sonrasında ise "mektubunu aldım okudum ve çok duygulandım. ilk senin mektubunu okudum Allah razı olsun bende sana cevap yazmak istedim ama sen adresini yazmamışsın mektup yazmayı bilmiyorsun" diye çıkıştı yine gülüştük.. Çok uzun konuşmadık malum etrafı kalabalıktı arayanlar soranlar bir curcunanın içindeydi ama o an bile o kadar insan içinden bana ulaşması bunları söylemesi ona karşı olan sevgiyi körükledi benide onurlandırdı. Zaten her zaman böyleydi, tribünde orada burada kızdığı terslediği biri olduğunda mutlaka ona ulaşır gönlünü alırdı. Reis için söylenebilecek en güzel sözlerden biri "Düşmanına acırdı bazen; Merhametinden."

Daha sonra 1 hafta geçtikten sonra bir kaç arkadaşımla birlikte Reisi ziyarete gittik, daha sakin bir ortamda. Dedim ya biz kalabalığın içinde olmazdık pek ama her zaman Reisin yanında olurduk. O gün gittik çay içerken yine mektup konusunu açtı şakalaştık benim mektup yazmayı bilmemem üzerinden.. Sana ziyarete gelenlerle haberde yolladım selamda dönmedin dedi, kimse bana ulaştırmamıştı tabii yoksa illaki karşılıksız bırakmazdık gözümüzün gönlümüzün gördüğü ilk ve Son Reisi. Sonrasında yine tribün muhabbeti.. Maraton tribünde durmamıza inceden kızıyordu bende orada da bizden birileri olsun abi diye çekingen cevaplar veriyordum, keşke yine kızsan keşke yine seni eleştirsek yine bu tribünün başında olsan. Çocuklarımıza tribün anılarımızı anlatırken her zaman en başta olacaksın Kahramanımız olarak. Eğer varsa hakkımız helal olsun biz senden razıyız Allahta senden razı olsun SON REİS.

Mert Can Gökçe

"SEFA KALYA." Allah nasip ederse ileride dünyaya gelecek olan oğlumun "baba ismi neden Sefa?" sorusuna karşılık olarak anlatacağım insan. Ben bir anı değil de içimden geçenleri yazacağım.

Bizim tribünde Fenerbahçeliliği babasından gören çok kişi vardır. Küçük yaşlarda babasıyla beraber maçlara gitmeye başlamış ve zamanla tribünü öğrenmiştir. Babamdan böyle şeyler görmek ve yaşamak bana nasip olmadı çünkü kendisi Trabzonsporlu :)

Benim Sefa Abiyle ilgili olarak anlatacaklarım işte buradan başlıyor.

Küçük yaşlarda, yaşıtlarınızın tek derdi oyun oynamak iken siz internette, hiç tanımadığınız, gerçek hayatta bir kez bile görmediğiniz ve hatta kendisi hakkında onlarca olumsuz yorumların yapıldığı birine hayranlık duyuyor, ona özeniyorsunuz.

Sefa Abi'ye olan hayranlığım bu şekilde başlamıştı.

(İlk kez maça gitmeden önce "Sefa Reis hangi tribünde" diye arama yaptığımı bilirim :) Çünkü onu görmek, o yaşlarda yaşayabileceğim en büyük şeydi.)

Benim çocukluk kahramanım belliydi; SEFA REİS.

Fenerbahçeli olmam aslında tesadüfen gerçekleşti, bunu uzun uzun anlatmayacağım bilenler bilir.

Demek istediğim şey, belki tesadüfen ama doğuştan Fenerbahçeli oldum ama benim Fenerbahçe sevgimi en tepeye çıkaran, Fenerbahçe'ye ve tribüne olan merakımı, ilgimi arttıran insan Sefa Abimdir...

E hal böyleyken, bestede söylediğimiz gibi resmen "aşık olduğumuz" bir insanla ilgili olarak yaşadıklarımız bu kadar mı? Hayır.

Yaşım ilerledikçe her geçen gün, her geçen hafta, ona nasıl yakın olurum, nasıl tanışabilirimin hayali ve düşüncesiyle yaşadım.

Allah'a şükür 4 yıl önce onunla selamlaşıp tanışabildim. O günden sonra kendimi hep şanslı hissettim (onunla tanışma fırsatı bulan tüm kardeşleri gibi), ilk zamanlar insanlara "Sefa Reisle tanıştım" diye anlatıp gururlanırdım. Cumhurbaşkanıyla tokalaşsam umrumda bile olmazdı düşünün artık :)

Her zaman onu tanımanın, onun kardeşi olmanın mutluluğunu yaşadım. Çevremdekilerin dalga geçtiği, bana lakap taktığı zamanlar oldu ona olan sevgimden dolayı. Ama bunların hepsi mutlu etti beni. Çünkü insanlar dalga geçme amacıyla söylese bile Sefa Abiyle beraber anılmak hoşuma gidiyordu.

Anlatacak çok fazla şeyim var fakat son olarak geriye dönük bir pişmanlığımdan bahsedeceğim. Sefa Abi'den en yakınındaki kardeşi bile çekinirdi. Çekinmesinin sebebi onun kötü veya sert biri olmasından değil, ona karşı duyulan saygıdandır. O, elini bile öptürmezdi.

Neyse, ben de herkes gibi çekinirdim ve başı sürekli yoğun olduğundan dolayı, basit gelebilir ama "abi fotoğraf çekilebilir miyiz?" diyemezdim. "Abi çok yoğun biz nasılsa tanıyoruz, istediğimiz zaman Yenibosna'ya gider hal hatır sorarız, tribünde zaten beraberiz" diye söylenip geçiştirirdik. Keşke diyebilseydim, onunla sadece 2 fotoğrafımız var. Onlarca fotoğrafımız olmasını, fotoğraflara baktığımda "burada böyle olmuştu" diye kendi kendime o anları gözümde canlandırmayı, ileride dünyaya gelecek oğlum Sefa'ya o fotoğrafları göstermeyi çok isterdim...

Recep Ok

Ani oldu Abi'm,çok ani..

Aslında sözün bittiği yerdeyim,ne söylenir ne yazılır ki bundan sonra..

O sabah uyandığımda vefat ettiğini duyacağımı bilseydim,inan ki uyanmazdım..Senin o her şeye rağmen Fener aşkıyla yanıp tutuşan,kardeşlerini ne şartla olursa olursa her yerde en yüksek sesle savunmanı sağlayan mangal gibi yüreğini sevdim ben,kendi güleç yüzün gibi hep güldürdün bizleri,neşe saçtın etrafına..

Ama bu son şakanı hiç sevmedik canım Abi'm haberin olsun...

Ağlattın beni,ağlattın bizleri,ağlattın tüm sevdiklerini...

Hani bazı insanlardan bahsederken "Ölüm ona hiç yakışmadı" derler ya,hiçbir zaman onaylamazdım bu cümleyi,ölüm kime yakışır ki diye..Çünkü öylesine soğuk ki ölüm..

Çünkü,ne durumda ne yaşta olursa olsun ölüm hep vakitsiz gelen...

Ama bugün ben de "Ölüm sana hiç yakışmadı reisim,ölüm sana hiç yakışmadı canım abim"dedim.

Dedim,çünkü özellikle de sana yakışan tek kelime REİSti.O yüzden ölüm sana hiç mi hiç yakışmadı,emanet gibi durdu üzerinde.Ama öldüğünü kim söyledi ki senin adını bu kardeşlerin son nefesine kadar her yerde her ne pahasına olursa olsun en güzel nidalarla haykırdı , haykırmaya devam edecek abim.

Seni beyaz kefen içinde görmek öldürdü beni,kanımı dondundu,"lütfen yırt at o üzerindeki beyazlarını gel yine sarı lacivert formanla aramıza,arkadan sesler yankılansa kulağımıza "beyler abi bakıyor sağlam bağırın,adam gibi bağırın" diye.

Biliyor musun Abi'm, cenazen o kadar kalabalıktı ki,caminin içi,dışı ve önü sevenlerinle,kardeşlerinle, doluydu...

Cami bahçesinden caddelere,oradan kabristana uzanan sevgi seli vardı..Daha o günden özlem vardı...

Ama eminim ki artık sen kanatlı meleğimiz olarak bunları hep gördün..

"Bu kadar sevenin varken,nereye gidiyorsun canım Abi'm demek istedim hep,ama o düğüm boğazımdan hiç gitmedi..Bu zamansız ayrılığa alışmak bizler için zaman alacak alışamayacağız belki hiç...

Seni çok arayacağız hep sınırsız sevgiyle anacağız canım Abi'm...

Yineliyorum,sana her şey ama her şey yakışırdı,ama asla ölüm değil...Unutma canım Abi'm bir gün hepimiz tüm sevdiklerinle gittiğin o son deplasmana yanına geleceğiz,o zamana kadar da sen bizi bekliyor olacaksın ...

"Gelmeyeceğim" diyebilen var mı ?

Mazlum Şengül

Sokakta, evde , okulda bestesini mırıldandığım, adını duyunca bile heyecanlandığım abimizin anısına birşeyler yazın denildiğinde kaderde bu da varmış demekle yetindim. 13 ocakta gelen " Reis vefat etti" telefonu ile şaşkınlığı , üzüntüyü , kabullenemeyişi bütün karmaşık duyguları aynı anda yaşadık , yaşadım . Nasıl yaşamayız ki? Ölüm ile Sefa KALYA adının yanyana anılışını hangimiz düşündük ki ? Takdiri ilahi...

Akıllara anılar gelir ya böyle durumlarda, kilometrelerce öteden maça gelmek için bilet gerektiğinde acaba Reis'i arasam ayıp olur mu diye düşünüp, bütün cesaretimi toplayıp aradığım da, " Gelin kardeşim, ayarlayacağım size sözleri hala kulağımda. Bu kadar haksızlığın , zulmün , iftiranın arasında bide kardeşleri için herşeyi yapmaya çalışan bir ADAM, şaşırmamak elde değildi. Onu herkesten farklı kılan da bu olmalıydı.

Şimdi biz kardeşleri olarak söz veriyoruz, söz veriyorum, adını yaşadığımız müddetçe belki bir okulda kütüphane de, belki bir statta haykırarak, belki de çocuklarımıza vererek yaşatacağız, yaşatacağım. Cennet mekan SEFA REİS..

Batuhan Yavuzyılmaz

06.12.2015 Gaziantep deplasmanına gittik Piri Reis ÜNİGFB olarak. Maç başlamasına az kaldı yerimizi aldık. Maç öncesi rahatsızlanmıştım ayakta duramıyordum dua ediyorum Reis yakınımızda olmasın diye en altlara indik. Maç başlamasına az kaldı Reis bir anda stada giriş yaptı. Maç başladı bağırıyoruz 20. Dakikadan sonra artık bağırmayı bıraktım ayakta zor duruyorum. Arkamdan enseme bir tokat yedim... Arkamı bir döndüm Reisim arkamda. O dakikadan sonra 1 dakika durmadan bağırıyorum tabi :) Devre arası oldu herkes Reisle fotoğraf çektiriyor. Arkadaş da bana dedi Reisle hiç resmim yok batu rica edelim de çektirelim. Tabi ben yine korkudan gidemiyorum Reisin yanına. Arkadaş biraz daha ısrar edince ben korka korka gittim Reisin yanına. Abi bir resim çekilelim mi arkadaşın hiç resmi yok seninle çok istiyor bir hatıramız olsun diye dedim. Abi baktı yüzüme gelin bakiyim dedi gülümsedi o an dünyalar tabi benim oldu. Ben kızar diye düşünmüştüm ama ne kadar sert olsa da o kadar da merhametlidir Reisimiz. Unutamayacağımız bir deplasman oldu gülümsemesi hala aklımda. Son fotoğrafımız oldu Reisle. Keşke hep dövse keşke hep kızsa keşke hep yanımızda olsaydı.

Ebrar Cerit

Benim Sefa Reis'le ilgili anım yok çünkü onunla hiç tanışamadım Çorum'da yaşadığım için abimi tanıyamadım Hep hayalim onun olduğu tribüne girmek ve "Arkanda bağıran bunca kardeşin aşık sana Sefa Reis" demekti ,olmadı. Ben abimle tanışamadan "Abi bi fotoğraf çekinebilir miyiz ?" diyemeden ecel ayırdı bizi Keşke yapacak birşey olsa seni tanıma fırsatım olsaydı ama olmadı Bundan sonra yapılacak en güzel şey senin mirasın olan Genç Fenerbahçelilere iyi bakmak ve adını herkese duyurup sana dua toplamaktır Asla unututulmayacaksın canım abim

Orhun Kaya

Bir gün Sivas deplasmanındayız emniyet ve görevliler pankartları davulları içeri almıyoruz dedi bende itiraz ettim tartıştım çok canım sıkılmıştı içeri girmesi gerek çünkü nerdeyse maça girmemi engelleyeceklerdi sonra sefa abi beni tartışırken görünce yanıma doğru geldi ve uzun bir uğraştan sonra pankartları ve davulları stada sokmuştuk kardeşlerini hiç yalnız bırakmazdın be reis sensiz boynumuz bükük kaldı . Kardeşlerin hep seninle.

Erbaa GFB

Burak Bilgili

Bağcılar'da lise okuyorum.Ben Anadolu lisesindeydim .O dönem aynı okulu paylaştığımız düz lise vardı.tabi her okulun bi abisi var.bizim okulun da vardı .Lise 1 de olduğumdandır heralde son sınıf öğrencileri gözümde çok büyük o zamanlar .işte bizim okulun kafa adamı son sınıfa giden karşısında kimsenin duramayacağı biriydi .Bize selam verdiğinde kendimizi önemli hissederdik .Herkes çekinir ama aynı zamanda özenirdi de.konusmak yanaşmak için yarışırdı herkes.tabi Anadolu Lisesi de olsa az buçuk semt görmüşlüğümüz olduğundan aynı ortamda ara ara bulunmaya başladık.bi gün ona olan saygımızı dile getirdik.bize başından geçen olayları yaşadıklarını anlattı.biz hayran hayran dinlerken "biz de bişeymiyiz siz reis gormemıssınız.reis dediğin (..) abi gibi olmalı.her semtte adı var her semtte sekli var" dedi. biz nasıl olur da bu kadar büyük gördüğümüz kişinin büyük gordugu biri olabilir dedik.çekindiği biri olabilir miydi bu adamın.olabılırmıs demek dedik içimizden .herkeste şaşkın bakışlar.sonra o (...) abinin yaşadığı olayları anlattı bize kendince.vay be dedik neleri varmış demekki.sonra neyse gençler ben kaçıyorum semtte gecıcem dedi .(...) abiye saygı duyun tanıyın bilin büyük adamdır ."SEFA REİSLE OTURUP KALKMIŞLIĞI VAR " dedi.O gün Sefa Reisin abilerin abisi olduğunu anlamıştım.

Uğur Yüce

SEFA REİS ;

2 sene önce kim olduğunu öğrendim abimdir. Sefa Reis'i tanıdıktan sonra onunla okul açık'ta bağırmak hayallerim arasındaydı... Ne yazık ki birgün okulda arkadaşımdan ölüm haberini aldım inanamadım veya inanmak istemedim , haberlere baktım yine inanamadım, en son twitterda GFB'nin yaptığı paylaşımı görünce inandım, inanmak zorunda kaldım... SEFA REİS'i hiç görmedim ki daha fazla nasıl anlatayım..

Sefa Reis'le tribünde bağıramadım, hayalimi gerçekleştiremedim ama kardeşleriyle bağıracağım inşallah....

Herkes birgün sevdiğine kavuşacak dediler, başladık ölümü beklemeye...

-BU ALEMDE KRAL SEFA-

Erhan Serbest

Yanlış Hatırlamıyorsam 2010 yılı bayramın ilk günü Huzurevine ziyarete gidiyoruz REİS Fotoğraf çekilebilir miyiz dedim tabi kardeşim benim çekilebiliriz dedi Öyle bir içten baktı ki o sıra çekildik Sırtıma öyle bi vurdu ki öyle tebbesüm etti ki tarifi yok.

Taha Yasin Akbal

Yine bir haftasonu Kadıköy'de toplanmaya başlamıştık "Reis geldi madonun orada" dediklerinde koşarak yanına gelmiştim, cekingenliğimden seninle konuşamazdım abi. senin yanına geldiğimde sevinçlere boğulurdum. Çayın önüne geldiğinde direk şekerini önüne koymuştum bana " sağol kardeşim" derken gülümsemeni hiçbi' zaman unutmayacağım REİS. Sen şimdi yoksun ama bize bıraktığın emanetini daima dimdik şekilde öğrettiğin gibi sahiplenmeye devam edeceğiz. Daima Sana laik kardeş olacağız. Seni toprağa değil kalplere gömdük Reis'im. Senin sayende güzel abiler, kardeşlere sahibim. Biz senden razıyız, Rabbim senden razı olsun.

Arif Altıparmak

Tam olarak nereden başlarım neler yazarım bilemedim. Reisimiz ve onunla ilgili bir anımız yazılacakmış son gün anlatmaya karar verdim.

Çok zor zamanlar geçiriyorduk. Ağabeyimiz ceza evindeki ve çıktıktan sonraki dönemlerdi. Yönetimle bunalımlar, passolig sistemleri ve cezalar, iptal edilen kombineler, yüksek bilet fiyatları, hatta biletler olduğu halde stadlara alınmama, girdiğimiz salonlardan da dışarı çıkarılma gibi adaletsiz zamanlar yaşıyorduk. Bunalım üzerine bunalım. Herkes kendi yağında kavrulup kan kaybederken bizler Isparta Süleyman Demirel Üni GFB efsanesini tekrar canlandırmak için çabalayıp son kuruşuna kadar cebimizden, zamanımız dan derslerimiz den feda ederek büyütüyorduk.

Geriye sadece grubumuzu aktif göstermek için ana sayfalardan duyurularımız kalmıştı. Okadar zorlukları severek atlatmışken en basit noktaya takılmıştık. Yaşanan gereksiz olaylar ile birlikte tam 1.5 yıl sonra aktiflik duyurusunu yaptırabildik. Hatta okadar önemli görünen kişilere yazdık ki hepsi telefonlarımızı açmadı mesajlarımızı görmezden geldi ve kimse bize yardımcı olmadı. İstedik ki Reis'imiz daha önemli olaylarla uğraşırken bizimle bu basit olaylarla meşgul olmasın. Bahadır Gökmen Ağabeyim ve İzmirden Ahmet Ersöz Ağabeyimin Reisle muhattap olun ondan başkası çözmez demesiyle

Son çare olarak SEFA REİS' i arayacaktım, iş yoğunluğundan fırsat buldum aradım.

Heycanla aradım o önemli görünen şahıslar ve abiler varken beni tek kalemle çizer düşüncesindeydim. Kardeşlerimin kuruş kuruş ter ter ince ince dokudukları emekleri kimsenin eline bırakamazdım ve Cennet Mekan Ağabeyimiz ses verdi. Kendimi tanıttım daha önce ofiste ziyaret etmiştim 3. 4 defa da yanına uğramıştım hemen tanıdı zaten. Halimi hatrımı sordu. İyi olmadığımı söyleyince SEFA REİS OLMAK NEDEMEK anlayacaktım biraz sonra...

Sorunlardan bahsettim, çocukların nasıl emek verdiklerinden bahsettim. Görmezden gelindiğimizi söyledim, hatta yoksa bizi sevmiyormusun Abi dedim, hatamı ettik dedim. Ben bunları derken Agabeyimiz okadar sinirlenmişti okadar sinirlenmişti anlatamam. Sinirden sözlerimi kesip kesip bizi bu hale getirenlerden hesap soracağını söylüyordu, hepsine küfürler yağdırıyordu. Ardından bir ÖZÜR DİLERİM duydum. Şok olmuştum. Tekrar etti, ÖZÜR DİLERİM ARİFİM dedi. Ellerim ve sesim titredi, ÖZÜR DİLERİM CANIM KARDEŞİM BİRDAHA BÖYLE BİRŞEY OLMAYACAK DEDİ. Ellerim titredi sesim titredi, yapma etme Abi sen yapmadın bunları başkası yapti Abi özür dileme ne olur dedim. Ne olur abi dedim. Gözlerim dolu doluydu. Tekrar ÖZÜR DİLERİM KARDEŞLERİMİN HEPSİNDEN ISPARTA'DA NEKADAR KARDEŞİM VARSA ÖZÜR DİLERİM DEDİ. GÖZLERİNDEN ÖPÜYORUM HATALARI TELAFİ EDECEĞİM BİRDAHA ASLA SİZİ KİMSE KIRMAYACAK DEDİ. Ben artık dizlerimin üzerine çöktüm gözlerim damla damla Allah razı olsun Ağabey derken o hala devam ediyordu. Hakkımızı helal etmemizi iterken HALA ÖZÜR DİLİYORDU. Gönlüme ruhuma dokunmuştu. Hangi Ağabey, hangi Reis, hangi makam hangi mevki hangi güç bunu yapabilirdi!!! Sinirden kapat ben hesap sorucam arifim kapat sen bak ben yapacağımı biliyorum dediğinde karşılıklı vedalaşıp kapattım.

Alaşehirli Bekir Kısa Abimizin de katkılarıyla Ağabeyimiz 1 hafta sonra beni tekrar aradı ofisinde herkes vardı resimleri atmamı söyledi ve herşey çözüldü. Ardından Isparta Süleyman Demirel Üni GFB, Isparta GFB Angels' ile birlikte İL ve Lise dahil toplam 4 grup olduk!

Sizler birkere deplasman yapıp resim paylaşınca Abi olurken, Abiler kardeşlerine sahip çıkmazken biz SEFA REİS'E ABİ DEMEKTEN UTANDIK!

Biz onun ahlakı ve duruşuyla tek başımıza kalsak ta devam edeceğiz!

ŞİMDİ BİZ NEDEN SADECE SEFA REİS'E AŞIĞIZ, HERKES YOLUNDAN DÖNSEDE ISPARTA KENDİ YOLUNU SEFA REİS'E NEDEN ÇİZER ANLADINIZ MI ?

Geçmişte Ve Gelecekte Olduğu Gibi;

Isparta Senindir Senin Eserindir!

Ali Şengül

Tarihi tam olarak hatirlamiyorum. Klasik bir GFB-Yönetim atışması olmuş. Gfb tribüne alınmıyor. Kadıköy iskelesinde toplanılıp durum protesto edilecekti. Çıktım gittim, 2 3 kişi uzağındayım abinin. Sağa sola bakıyorum, aşık gözlerle ona bakıyor herkes. Hani yürüyün kapıları patlatacağız dese, kimse noluyor demeden gidecek gibi. Hatta gibisi bile fazla. Besteler uçuşuyor, derken iniyor abi olduğu yerden, telefonlar yağıyor. Bir yandan telefonların hepsine cevap verirken bir yandan kardeşlerinin gönlü olsun diye fotoğraf çekiliyor hepsiyle. O gün de mücadeleyi kazanmıştı, telefon gelmişti ve GFB tribüne alınmıştı. Meşaleler yansa gülümsesen diyoruz ya, işte öyle gülümsemişti yine. Bir kardeşimiz abi maça giremeyeceğiz diye para almadım yanıma kusura bakma demişti. Abi kendi biletini vermişti çocuğa sen al ben bulurum kendime demişti. Büyük adamdın abi, mekanın cennet olsun.

Buse Sercan

Birini sevmek için, değer vermek için hayatına alman için o kişiyle illa vakit geçirmiş olmanın gerekmediğini bana Sefa reis öğretti. Belki onunla konuşamadım belki somut yaşadığım bir anım da yoktu. Ama onun anısına sahip çıkacak bunu kalbinde hissedecek bir dişi kanarya bıraktı ardında... FENERBAHÇE tribününde onun sesini hissetmek, sadakatini bilmek, kısacası onun orda varlığını düşünmek bile hayranlık sebebiydi. Vefatından önce maçımız için yaptırdığı "Ölünce sevemezsem seni" pankartındaki hüzün ve aşk , Meşaleler yansa gülümsesen sözündeki masumluk ve temizlik duygularını hep kalbimizin, kalbimin en derinine dokundurdun zaten... Nur içinde uyu Çubuklu bize emanet Sefa Reis.. Her zaman hep seninleyiz

Kemal Şahin

Gittim ilk derbi maçıydı. 2013 te Kayseri'de oynanan süper kupa maçından sonra babamla Kırşehire dönüyorduk. Bi dinlenme tesisinde mola verdik ve içeri girince babam seni gösterdi "Bak kemal Sefa Reis" diye. O zamanlar sadece ismini duyuyordum.Nasıl birisin neden abi diyorlar sana bilmiyordum. Fotoğraf çekinmek için yanına gelip elimi sırtına koyduğumda "Kusura bakma kardeşim terliyim haberin olsun" demiştin. Bende " Bir Fenerbahçe'li tribünden terlemeden dönüyorsa eğer ona Fenerbahçe'li demem" diyince haytt be koçum benim demiştin. Ardından dostlarınla oturduğun masaya babamla beni davet edip çay ısmarlamıştın. O gün anladım sana neden abi dendiğini. Bir fincan kahvenin 40 yıl hatrı olur derler. Ama senin ısmarladığın bir bardak çayın bende ölene kadar hatırı olacak abim. Ölene kadar peşinde öldükten sonra Allah'ın izniyle seninleyim. Mekanın cennet olsun.

Belit Işık

Çocukluğumdan bu yana bir çok maça gittim. Babam alıştırdı diyebilirim.. çok derinlerde başladı Fenerbahçe tutkusu, sevdasi sonra büyüdüm. Sefa abiyi tanidim, hep duydum. Büyük insan derlerdi, adaletli olduğundan bahsederlerdi 10.12.2015 senesine kadar hiç yakından seni görmedim abi hayatımda ilk defa kadıköye geldiğim o celtic maçında gördüm seni.. Seninle birlikte bağırdım, haykırdım Fenerbahçe sevgimi ! Hayatımda ilk ve son görüşüm o gün oldu en büyük pişmanlığım ise yanına gelememem. Hiç fotoğrafımız olmadi, nerden bilecektik ki? Çok zamansiz degil miydi gidişin? Geldiğimiz son deplasman senin yanin olacak abim mekanin cennet olsun

Çanakkale Genç Fenerbahçeliler

Doğukan Turak

Gönüllerin en kral abisi..
Sefa reisle kayseri deplasmanında karşılaştım ilk olarak biletsizdik 15 20 kadar kişi bileti olanlardan biletleri toplayıp 5 dk polisin yanına gitti döndü hadi beyler dedi hep birlikte stada girdik şimdi bakıyorum da tribünde bunu yapabilecek kimse kalmamış o bir taneydi Allah rahmet eylesin mekanın cennet olsun abim.
Ama söylüyorum biz seni hatırlamayacağız hatırlamak unutanlar içindir biz seni unutmayacağız..

Mert Güler

Hiç fotoğrafım yok Reis'le oturmuşluğumuz sohbetimiz hiç bişeyimiz yok bir tek tribün istanbulda değilim ben, Okul Açıkta Reisin arkasında bağıramadım yüzüne karşı abi diyemedim belki varlığımdan bile haberi yoktu ama ben onun kardeşi olmayı sevdim o beni bilmese de adını gittiğim her yerde söyledim bağırdım düşürmedim dilimden Reis'in adını. En çokta bana koyan ilk Kadıköy'e gidişimde Reis yoktu en büyük hevesimdi Reisin arkasında Saraçoğlunda bağırmak nasip değilmiş unutmadık unutmayacağız unutturmayacağız. Son Reis SEFA REİS

Ufuk Özen

Fenerbahçe-vaslui maçı REİS statda namazını kılıyordu. Fotoğraf çekilmek için namazının bitmesini beklemiştim ilk defa orda birebir muhabbetim olmuştu ve sanki yıllardır tanıyormuşcasına o kadar yakın davrandı ki o günden sonra yanından ayrılamadım. İyi ki tanımışız iyiki sana abi demişiz REİS.Tek reis SEFA REİS

Tamer Basok

Sefa reis abimizin de katılımıyla Bahriyeli Genç Fenerbahçeliler olarak Gölcükte iftar yemeği düzenlemiştik. Sefa abi beni görünce gülerek ulan dedi seni geçenlerde rüyamda gördüm sabah kalktım bu adam Ankaradan mı Çanakkaleden mi yoksa Kocaeliden mi diye kendi kendime sorup sorup durdum kafayı yedim çıkaramadım demişti ve abimizle hep beraber gülmüştük. Sefa abimizin rüyasına girmek gerçekten benim için bir gurur olmuştu. Allah mekanını her zaman cennet eylesin nur içinde yatsın inşallah

Bekir Berk Gökçek

İnternette videolarını izleyip besteler dinlerken tanışmayı bir nevi askeri olmayı arzuladığım çocukluk kahramanım, "reisim" le tanışmam 13 yaşındayken okuduğum koleje "tribünlerde barış" adlı bir konferans için ultrAslan lideri "Sebahattin Şirin", çArşı lideri "Alen Markaryan" ve GFB lideri "Sefa Kalya" abimizin gelmesiyle oldu.Bizlerle sohbet ederkenki samimiyeti,babacanlığı ve sevgisi beni kendisine daha da bağladı.O gün peşinden koşmaya,ona layık bir kardeş olmaya and içtim.

2012 yılında, yağmurlu bir Ankara deplasmanında kortej saati gelmişti.Kortej başlamak üzereyken abimiz namazını kılmamış olan varsa buyrun camiye dedi.Reisle aynı safta namazımızı kıldık.Kortej namaz bitimi gerçekleşti.Reisin namaza verdiği bu önem beni ve arkadaşlarımızı fazlasıyla etkiledi.

"13 ocak 2016" Ömrünü Fenerbahçe ve kardeşlerine adayan bir abinin,babanın,efsanenin kısacası reisin son deplasmanına, ölümsüzlüğe yürüdüğü tarih.Sabah saatlerinde bir arkadaşımın beni arayıp başımız sağ olsun demesiyle reisin vefatını öğrendim.İlk başlarda bir şaka gibiydi her şey.İnanamıyordum.Daha bir kaç gün önce beraberdik oysaki.Akşamki maçta beraber olmayı onun arkasından bağırmayı umut ediyordum.Azrail' in bu kadar erken abimizin de kapısını çalacağı aklımın ucundan bile geçmiyordu.O olmadan bu hayatın,tribünlerim bir manası kalır mıydı?Arkasında bıraktığı on binlerce kardeşi sahipsiz kalmıştı.Nitekim onsuz olmayacağı o akşamki Giresunspor maçında daha da iyi idrak edildi.Tüm tribünlerde gözleri yaşlı insanlar birbirine bakıyor ve reis için bağırıyorlardı.

Reisin vefatından sonraki ilk maç ve on binden fazla kişinin iştirak ettiği cenaze namazı daha dün gibi aklımdayken çoktan bir sene olmuş bile.

Sensizlik çok zor inan reisim.Olmazsan olmaz demiştik ya hani sana biz, gittin işte kardeşlerin kaldı sahipsiz.

Unutanın adı kahpe olsun reisim senin öğrettiğin gibi,sana layık birer kardeşin olabilmek ve cennette beraber olmak ümitleriyle.

Enes Balcı

Yaşadığım şehirden dolayı Fenerbahçe'ye çok yakın olamamıştım en fanatik zamanlarında ama bulduğumuz her fırsatı değerlendirip tribünlerde olurduk.O tribüne girebildiğimiz günlerde Fenerbahçe'ye kavuşmuş olmanın verdiği heyecanın yanında o gün tribünde seni görecek olmanın,senin yönettiğin tribünde omuz omuza yapmanın heyecanı olurdu.En son 6 Aralık‘ta Gaziantep deplasmanında görmüştüm seni abim, maç çıkışında yanına gelip bir sarılayım,konuşayım demiştim ama etrafın çok kalabalıktı daha sonra başka bir maçta daha müsait bir zamanda giderim dedim ama çok değil yaklaşık 1 ay sonra kahpe 13 Ocak'da hayatım boyunca aldığım en kötü haberlerden birini aldım, bir kez daha pişman oldum o gün yanına gelmediğime ama o gün yüzünde olan tebessümle hatırlayacağım hep seni.Rahat uyu abim kardeşlerin her zaman senin yanında olacak,senin adını yaşatacak,dualarla anacak her zaman seni.

Ahmet Tut

Gecen sezonun ilk maçıydı eskişehirspor,devre arasında oturdum koltuğa ellerimi iki yanagıma koymuş boş boş sahaya bakıyordum bir kaç adım önümdeydi. Kafamı çevirdim göz göze geldik birden ,bana bakıyormuş rahmetli güldü,göz kırptı,kafa salladı ne düşünüyosun dercesine hiç aklımdan çıkmıyor o son bakışı, gülüşü 5 ay sonra da kaybettik SEFA REİSimizi.....mekanı nur cennet olsun...

Enes Kahraman

Benim düşünceli abim,

Ramazan ayı içerisinde gitmiş olduğumuz bir Bursaspor deplasmanında yüzlerce kumanya hazırlatmış ve stada sokulmasını sağlamıştı. Hatta bir kısmına polis engel olmuştu ve bu durum karşısında da oldukça sitem etmişti. Ezan öncesi ben ve bir çok kişiye "kumanya aldınız mı ? eksiğiniz var mı?" diye defalarca sormuştu. Ezan okunduktan bir süre sonra da yine aynı şekilde "orucunuzu açtınız mı? yemek yediniz mi?" gibi bir çok kez sormuştur. O gün kardeşlerini ne kadar çok düşündüğünü, sevdiğini ve değer verdiğini bir kez daha anlamış oldum.

O gün nasıl gururla arkasında durduysak bugün yine aynı gururla ismini taşımaya devam ediyoruz.

Ogün Kibar

Genelde OKUL AÇIK' ta maç izlerdim. Bir gün maratonda izleme durumunda kaldım şansa o gün SEFA REİS' de oradaydı. Çok zevkli 90 dakika bağırdığımız bir maçtı son dakikalara yaklaştığımızda artık
nefesim kalmamıştı ve 1 dakika civarı susup dinlenmek istedim ve REİS görmüş yakındık zaten. Oradan bana bağırdı ve çay yollayayım mı işareti yaptı tabi ben hemen bağırmaya devam:) Şimdi olsan da REİS'im biz her maç 90 değil 190 dakika bağırsak hiç susmasak senin arkandan gelsek daima !

Yalçın Öztekin

Öncelikle merhaba,

Aslında ben bu yazıyı size hep yazmak istemiştim. Fakat ya unutuyordum ya bir şekilde kalıyordu. Şimdi tam zamanı galiba.

Tarih 13.01.2016 yani reis'in vefat ettiği gün.

Biraz öncesinden başlayıp oraya doğru geleceğim.

Her zaman stada gelme durumum olmuyordu benim ama senede mutlaka 1-2 maça gelirim. Biletim her zaman Okul Açık'tan olur. Her gelişimde de inşallah Sefa Reis'e denk gelirim de fotoğraf çekerim diye düşünürdüm. Bu bana hiç kısmet olmadı ama. Ya Umre'de oluyordu yada başka işleri bilmiyorum.

Şimdi asıl anımı anlatayım. Reis'in vefat ettiği gün iş yerindeydim. İnşaat sahasında dolaşıyoruz bir yandan da koyu Galatasaraylı bi abimle yine futbol üzerine tartışıyoruz. Muhabbet tribünlere geldi nasıl olduysa. Ben GFB üzerine ve Sefa reis üzerine savunmamı yapıyorum tabii. O da kendi tribün gruplarını savunuyor. O kadar futbol konuşurduk ama sadece o gün Sefa Reis üzerinde bi muhabbet oldu. Tartışma kızışınca bende başladım Bu Alemde Kral Sefa bestesini söylemeye. Maksat sinirlendirmek işte Gs'li abiyi. Tek Reis Sefa Reis diye.

Neyse muhabbet bitti. Tabi besteyi söyleyince aklımda kaldı mırıldanıyorum sürekli. Ofise geldik. Beste hala dilimde. Aldım telefonu elime. Facebook'a girdim. Ekran açılır açılmaz karşımda bi yazı. Sefa Kalya öldü. Ağzımda besteyi söylerken bu yazıyı okudum. Beynimden vurulmuş gibi oldum. Hiç muhabbetim olmadı kendisini hiç göremedim ama o Sefa Ağabey'di. Moralim bozuldu. Dilimde beste, içimde reis'i hiç görememenin ve bidaha göremeyeceğimin uktesi. Allah cennetiyle mukafatlandırsın. Güzel insandı yesselam...

İbrahim Çiftçi

2008 Rize deplasmanında görmüştüm Reisi ilk kez benimde Rize GFB ile ilk organizasyonumdu 15 yaşlarında, stada girerken bileti olmayan borcok kişi vardı GFB den, biz erkenden girmiştik sonra turnikeleri patlatip büyük bir kalabalık girdi Sefa Reisle beraber maç boyunca Rize tribünü ile sataşmalar oldu Sefa Reisin herkesi geri çekip tellere tek başına saldırdığını hatırlıyorum. Hatta maçtan sonra olaylar olmuş o geceyi bizim gruptan bir kaç abiyle beraber Çayeli ilçesine gelerek orada geçirdiğini sonradan öğrendim. O gün bugün izindeyiz.. son nefese kadar !

Burak Erkan

Sefa ağabeyle oturmak konuşmak nasip olmadı. Onun hayaliyle büyüdüm hep uzaktan bir kez görmüştüm sadece ama Reisi sevmek , onun izinden gitmek ,onunla oturup konuşmadan da olur. Reisin babacan tavırlarını ,
kardeşlerine duyduğu sevgiyi hissetmek için onun yanında olmaya gerek yoktu her konuşmasında , tribünde çekilen her videoda zaten bunu
fazlasıyla hissettiriyordu kardeşlerine. Fenerbahçe tribününe bir daha
Sefa Ağabey gibi birisi gelmez bizler şanslıyız ki böyle bir reisi tanıdık , dik
duruşuna şahit olduk. Allah bizi Reisin yolundan ayırmasın emaneti emanetimizdir. Allah rahmet eylesin mekanı cennet olsun abimizin.

Berker Türk

26.12.2012 tarihinde Ülker Arena'daki FENERBAHÇE-galatasaray derbisinde biletim üst katta yanlış hatırlamıyosam 410 no'lu bloktandı.Fakat GFB'nin pota arkasında olduğunu salona gidince öğrenmiştim,yaşımda 12-13 o zamanlar.Bende olduğum kata çıkmadan başladım GFB'nin içeri girmesini beklemeye.Kapıda yaklaşık 40-50 tane çevik kuvvet vardı girmem imkansızdı.Ne yapsam ne etsem diye düşünürken rahmetli Reisi gördüm.Biletimi gösterip giremediğimi söyledim hemen önüne aldı beni pota arkasına beraber girdik.Grupla münferit olarak çok maça çok deplasmana gittim bazen sevinçli bazen kederli döndüm eve lakin o gün o 12 yaşındaki çocuğun yaşadığı mutluluğu anlatmam imkansız.Allah mekanını cennet etsin ruhu şâd olsun Koca Reis'in.

Kasım Yılmaz

Hani vardır ya her an onu göremesen de varlığını bilmek sana güç,mutluluk verir.Öyle biriydi işte bizim Reisimiz.Onun varlığı yetiyordu bize.Okulumuzda sokakta her yerde onun ismini haykırmak paha biçilmez bir duyguydu .Dışarıdan görenler anlam veremiyordu bizlere,garip gözlerlerle bakıyorlardı.Bilseler onun yüreğini,görseler kardeşlerinin en küçüğünden en büyüğüne gösterdiği saygıyı ve sevgiyi anlarlardı o zaman bizleri.Yazmak nasip olmasaydı keşke böyle yazılar be Abim..Velhasıl çok büyük adamdın Reisim seni görmek,tanımak,hep senin yanında olmak,olmaya çalışmak büyük bir gururdu bizler için.KARDEŞLERİN HEP SENİN İZİNDE REİSİM.

Orhan Bayram

Abiyi yıllar öncesinden bilirim. Çocukluk yıllarında gittiğim maçlardan... İlk kez bu kadar yan yana gelmiştim. Kadıköyde Fenerbahçe ile Antalyasporun maçı vardı. O zamanlar maraton tribündeydik. Novi Pazar tribün liderleri ve arkadaşları o gün maçtaydı. Müthiş bir ortam vardı maçta. Devre arasında koridorlarla abiyle yan yana geldim bir anda. (o kadar kişinin arasında) Reis bir resim çekinmemiz mümkün mü diye sordum. Gülerek boynuma sarıldı "ayıp sana kardeşim, çekinebilir miyiz ne demek, biz kardeşiz" dedi. Tribündeki abilerin çoğuyla resim çekindim ama Sefa Reis ile resim çekinmek başka bir duyguydu. O gün için üzüldüğüm tek nokta resmi çeken arkadaşımın elinin titremesi oldu. Unutamadığım bir gündü.

Tek Reis Sefa Reis

Furkan Akbaş

Yaklaşık 4-5 sene önceydi yanlış hatırlamıyorsam arkas şampiyonluk maçıydı Burhan felekte Gebze'den geldiğimiz için biz gelene kadar herkes içeri girmiş bilet bitmişdi . Güvenliklere söylememize rağmen anlayış göstermediler biz kapıda beklemeye devam ederken ağabey çıktı kapıdan büyük ihtimalle set arası falandı niye girmiyorsunuz diye seslenince bizde durumu olduğu gibi anlattık o gün nasılsa iki kişi diyip salona geri dönebilirdi çünkü salon ağzına kadar doluydu ve iki kişinin bir etkisi olmayacaktı ama Reis öyle yapmadı ve güvenliklerle konuşup bizi salona soktu maddiyat olarak bakınca 5-10 lira gibi görünsede maneviyattan bakınca koskocaman yürek var . O gün bizi şampiyon yapan tüm oyuncular daha şimdiden unutulmuşken bize sahip çıkıp yol gösteren bu adam bir ömür unutulmayacak ..

Barkın Barış

Abiyle ilk görüşme, ilkler genelde unutulmaz. Sene 2009, hangi maç hatırlamıyorum o zamanlar Ağrı'dayım, maça gelmişim. Her yerde bilet arıyorum, en son derneğin orada abiyi gördüm. Abi biz ağrı'dan geldik, biletim yok dedim. Hiç tanımadığı benim maça girmem için bekle dedi, bekledim bi saat falan sonra geldi Ağrılı bi çocuk vardı burada nerede dedi, gittim yanına, al şu bileti kardeşim dedi. Sarıldım, sarıldı. O günden sonra da hep arkasındaydım, yanındaydım. Mekanı cennet olsun.

Oğuz Cihangir

24.10.2007 Eindhoven Deplasmani

Öncelikle sunu söylemek istiyorum;

Sefa Reis'e kardeslik yapabildigimiz icin dünya'nin en sansli insanlariyiz abilerim ve kardeslerim. Bu kardeslik Reis'in bize emaneti, sonsuza dek yasatalim. Yasatalim ki öbür tarafta Reis'in yüzüne bakabilelim.

Reis'le bir cok anim var, her biri ayri güzel, her birinin kalbimde ve aklimda yeri cok özel. Ama bir tanesinin yeri bambaska cünkü o gün Reis'le ilk defa yüz yüze tanisma firsatini bulabilmistim. 2007'deki Sampiyonlar Ligi Eindhoven Deplasmaniydi ve ayni zamanda GFB Europe ile ilk deplasmanimdi. Yasim 16, bir yanda Avrupa'daki ilk deplasman heyecani, diger yandan Sefa Reis ile bulusacagim icin apayri bir heyecan. Wuppertal'da toplanip Hollanda'ya dogru hareket ettik. Eindhoven'a vardik ve diger Bölge ve Ülkelerden kardeslerimizle bir araya geldik. Herkes bir beklenti icinde Reis birazdan gelecegi icin. Bende heyecandan yerimde duramiyorum, ordan oraya gidip duruyorum derken uzaktan Reis'i gördüm. Dedim "Sefa Reis" geldi, herkes bir anda oraya dogru hareket etti, tabi ilk önde ben. Gittim sarildim Reis'imize, Abi ben Almanya'dan Oguz Cihangir dedim, heyecan ve mutluluktan ne diyeyim bilemedim. Reis'in bir an olsun yanindan ayrilmadim. Sonra Mac'a girdik, Tribünde olabildigim kadar Reis'e yakin olmaya calistim, hele ki bana dogru baktiginda bagirdigimdan daha yüksek sesle bagirdim. Mac bitti, ayrilik vakti geldi. Reis'le vedalasirken ona öz abim gibi o da bana öz kardesi gibi sarildi. Sonra o "gibi" ortadan kalkti ve Reisl'e beraber hepimizin oldugu gibi öz kardesligimiz basladi.. 'S'onsuza 'K'adar!

Seni cok seviyor ve özlüyorum Abim.. Elbet birgün bulusacagiz, bu böyle yarim kalmayacak benim güzel Abim.

Mekanin Cennet olsun Abilerin Abisi...

Ümit Berber

10.01.17, 08:58:56: Ümit: Yil 2010.. o sene annemle hacca niyetlenmistim ve rabbimde sükürler olsun bize gitmeyi nasip etmisti. Yolculuk günü sefa abi almanyaya gelmisti,hem halasini ziyarete hemde almanya ile milli macimiz vardi. O zamanlar reis ile tanisiyoruz ama mactan maca Merhaba merhaba sekli,ben icimden keske gitmeden önce reis ile görüsebilsem diye geciriyorum. Yolculugmuzun birgün öncesinden reis berline gitmisti ve görüsmek nasip olmadi,haliyle icimde bi burukluk vardi. Neyse biz yolculuk günü havalimaninda beklerken aniden bi msj geldi... "kardesim merhaba ben abin sefa,hacca gidecegini cemodan duydum vallahi cok sevindim,bana dua ediceksin bak sakin unutma. Allah simdiden kabul etsin " sekline yazmis abi. O msjin verdigi mutluglu hic bir sekilde tarif edemem,günlerce ayni msji yüzlerckr kez okumustum. O zamanlar sefa abi gözümüzde kahraman gibiydi,onun gibi birinin bize kaale alip msj atmasi cok gurur vericiydi... o gün anladimki hic bir kardesinin arasinda ayrimcilik yapmiyor. Herkese ayni sicaklikla ayni ictenliklr abi olmaya calisiyordu.

Yil 2012... uefa icin vaslui ile romanyada ön eleme macimiz vardi. Aylardsn temmuz ve ramazan ayi idi. 70 kisi ile 36 saat yolculuk yaptikdan sonra nihayet sehire varmistik. Maca 30 dk kala reis geldi yaninda cem ve özel abi vardi.. ozaman aramiz tabi cok cok daha iyi,yillarca arkasinda yürüye yürüye büyük bi muhabbet samiyet olustu. Neyse mactan önce ayak üstü iftarimizi yaptik mac girdik. Macta bi ara mesale yakilinca polis ile mevzu oldu, ben ve 3-4 kisi ön sirada polise saldiriken bi anda arkmdan birinin bana vurdgunu hissetim.hissetim denilemez cünki o vurmanik etkisiyle 4-5 sira düsmüstüm. Canim öle yaniyorki sinirden aglamak üzereyim,ben polis vurdu diye düsünürken arkamdan bir ses " olmmm sen manyakmisin olay yok olay yok" diye bagiran sefa abi vardi...o an atilan tekmenin acisini unutmustum.. o an kalbim kirilmisti, elin polisi icin kendi kardesinin canini nasil yakar diye icimde bi burukluk olustu. Mac devam ederken ben mac boyu bi kösede yalniz basima moralim bozuk bi sekilde takiliyordum. Abinin yaptigni aklim almiyordu.. tam o sirada abi geldi yanima... "kardesim cok özür dilerim,bi an paniklestim. Insallah hakkini helal edersin dedi " ve basimdan öpmüstü beni.... mac bittene kadar en az 4-5 kez gelip gönlümü almaya calisti. Ve mac bittimi biz otobüse binerken arkamizdan kosup gelmesinin herseyin özetidir... sefa abi nekadar kizip vursada hic bir kardesninin üzülmesini istemezdi. Onu anlamak icin onu biraz olsada yasamak gerekirdi. Mekanin cennet olsun abilerin abisi....

Adil Yıldızgördü

Can abim canim abim gitmen çok zamansız oldu ama cok sansliyiz biz seni tanıma gorme fırsatimız oldu emanetine namusumuz gibi bakıyoruz oyle ozledik ki bi bilsen ah gozün arkada kalmasın gittigmiz her şehirde her stada adını haykırıyoruz sana söz yolumuzdan asla vazgeçmeycegiz nurlar içinde yat abim mekanın cennet olsun.

Aykut Yıldırım

18 Ekim 2015 Kayserispor maçıydı 2. Yarı Sefa abinin yanına gitmiştik 45 dk boyunca abiyi sırtlamak nasip oldu "ADAM GİBİ BAĞIRIN" sözü hala kulaklarımdadır. Öyle bir kudreti vardı ki baktığı yerde olan herkesin gözünde bir telaş daha iyi bağırma çabası vardı. Mekanın Cennet olsun ağabey Davan hep omuzlarımızda yolundan dönen kahpe olsun gözün arkada kalmasın !

Eren Bora

Group İzmir Gfb ile Fenerbahçe-Kasımpaşa maçı organizasyonu için İstanbula yola çıktık. Maçtan sonra belirli sebepler dolayısıyla otobüsümüz il dışına çıkmış bizde İstanbul'da mahsur kalmıştık. Çoğumuzda evlerimize dönecek yol parası yoktu abilerimiz Sefa abimizi aradı derdimizi anlattı. Maçtan sonra evine gidip dinlenmek varken işini gücünü bırakıp yanımıza geldi, belki de bulunduğumuz yerden geçmediği halde otobüsü ayağımıza kadar getirtti ve cebindeki belki son parasını bizlere verdi evlerimize sağ salim dönmemizi sağladı. Biz senden razıyız Abi rahat uyu...

Uğur Çimen

O tam bir ağabeydi o tam bir Liderdi o hep Sarı Laci davanın davamızın Peşindeydi...bir gün HACETTEPE maçı 13/09/2008 (Ankara) deplasmanı için salı pazarından kalkan otobüslerden birine biletimi verip bindirmişti beni..doluydu her yer tek başımaydım yakınlığımızda yoktu o bizim tribün liderimiz SEFA REİS o kadar tanıyodum benim misafirim deyip oturtmuştı.. ne fark ederdiki orurup oturmamak REİS'le FENER'in deplasmanına gitmek ne demekti.. (İLK DEPLASMANIM'dı...) keşke o yanımızda olsaydıda hep ayakta bekleseydik... aç susuz bırakmamasını saymıyorum bile helal et hakkını ABİM..MEKANIN OLSUN SON REİS...

Muhammed Temiz

Tarih 27 kasım 2010

Yaşım 15'ti, Olimpiyat Stadı'nda IBB ile oynadığımız macta devre arasında Sefa abi ile fotoğraf çekilmek istemiştim. O gun hastaydi ve yanindakiler "Abi hasta başka zaman çekilirsin" demişlerdi. Sefa abi merdivenlerde otururken duyup beni yanina cağırmıştı ve fotoğraf cekilmistik. Giderken ise engelli bir kardeşimize kendi kafasındaki bereyi ve atkısını hediye ettiğini görmüştüm. Nur içinde yat Reis seni unutmayacağız...

Yılmaz Elgün

24.12.2015 Abdi İpekçi Arena'da Anadolu Efes-Fenerbahçe basketbol maçıydı Kazlıçesme Marmaray Durağı'nda grupca toplandık, hepimizin ellerinde meşaleler,torpiller,sisler. Hep beraber yürümeye başladık. Yaklaştıgımız an hepimiz meşaleleri,sisleri yakmaya başladık. Torpilleri,ses bombalarını yakmaya başladık. Reis de salonun ordaki otopark da duruyordu hatta yanında ki kişilere "bunlar kim?" diye sormuş onlarda devils abi demiş Reisin yüzü gülmüş bizde o sıra otoparka girerken karşımızda spor büro geldi gözüne kestirdi beni aldı götürdü polis otobüsünün içine o an arkadaşlar koşa koşa reisin yanına gittiler abi Yılmaz'ı polisler aldı diye reisde koşa koşa spor büro amirine giderek bizim çocukları almışsınız 2 dk boş bıraktık ortamı diyerek çocuğu hemen bırakın diyerek beni bırakmışlardı.Rahmetli abimlede böyle bir anım oldu. Bu dünyaya daha Sefa Reis gibisi gelmez. Sadece Fenerbahçe tribünlerinin değil tüm tribünlerinin reisiydi. Mekanı cennet olsun. Ruhuna el-fatiha.

İsmail Yalçın

Fenerbahçe tribünlerinin görüp görebileceği tek reis son reis Sefa abiyle ilgili düşünceler anılar anlatmayla bitmez.
Yanlış hatırlamıyorsam 2011 Aralık ayında Ankaragücü maçınca İstanbul'a gelmiştik. Okul açık tribününden biletlerimiz var. Maç saati yaklaşıyor artık stada gireceğiz. Ama tabi GFB maratonda olduğu için sabahtan beri keşke maraton olsaydı biletlerimiz fln diye söyleniyoruz. O sırada Sefa Abi karşıdan geliyor yanındakilerle birşeyler konuşuyordu. Bizde arkadaşla birbirimize konuşuyoruz "Abi'ye söylesek mi acaba " diye nerden duydu o kalabalıkta bilmiyorum . kardeşim hoşgeldiniz ne söyleyeceksiniz dedi. Abi dedik biletlerimiz Telekom ama senin yanında izlemek istiyoruz maçı ta Uşak'tan geldik. Durun bakalım dedi abi yanımızdan ayrılmıyor. Telefon istedi yanındakilerden birileriyle konuştu bizimle birlikte bekliyor dışarıda. Sonra 2 çocuk geldi onlara dedi misafirlerimiz var siz bu maçlık Telekom'da olacaksınız dedi. Çocuklar kombinelerini bize verdi biz biletlerimizi onlara verdik. Reis'le birlikte stada girdik. Sefa Reis'in Fenerbahçe tribününde olan herkese İllaki bi şekilde faydası olmuştur. Biz şimdi onu dualarda yaşatıyoruz.
  Sefa Reis'i anlat anlat bitmez tabi biz uzakta olduğumuz için çok fazla anımız yoktu. Ama onunla geçirdiğim her saniye aklımdan çıkmıyor. 26 yaşındayım Reis hayatımda hemen hemen 10 yıllık bir bölümde yer aldı. 13.01.2016 tarihinde hayatımın 10 yılını da toprağın altına koydum. Seni çok özlüyoruz abi. Bir gün kavuşmak dileğiyle...

Özden Yağmur Başaran

Herkes gibi benimde gittiğim çoğu maçta Sefa Reis'i görme şansım oldu..

Benim Sefa Reis'i yakından gördüğüm, birkaç kelime konuşabildiğim ve fotoğraf çekilme şansım olan tek maç 06.12.2014 Balıkesir deplasmanıydı..

O gün benim bayramım gibiydi diyebilirim. Çünkü Sefa Reis ile 90 dakika boyunca aynı basamakta "ADAM GİBİ BAĞIRIN" dediğini ilk o zaman yakından duymuştum.

Seni çok özlüyoruz be abim.. Mekanın cennet, ruhun şad olsun..

A. Emrah Arslan

Tarih 4 Mart 2009...Fenerbahçe-Sivasspor Türkiye kupası maçı öncesinde Abiye haksız yere 1 sene müsabakalardan men cezasi verilmişti. Daha önceki senelerden de zaman zaman ceza verilmişti fakat Perşembe akşamına denk gelen o gün maçtan önce Akşam namazını kılmak üzere Kızıltoprak'ta bulunan Camiye girdiğim sırada hemen ardımdan Abi tek başına içeri girdi. O esnada girişte yalnız ikimiz vardık ve Abi girer girmez Emrahım ne olur dua et deyip durumu kısaca anlattı. Abi inançlı ve imanlı bir insandır. Kim olursa olsun herkesin duasını almayı çok ister. Ama o gün ki hali çok başkaydı. Karşılaştığı bu haksızlık ve adaletsizlik o gün onu çok yıpratmış gibiydi o kadar yürekten dua istedi ki o gece eve gidip yatsı namazını kıldıktan sonra saatlerce Abinin o halini düşünerek uykuya dalmışım. Çok fazla rüya gören bir insan olmama rağmen o gece Rüyamda Abimle birlikte tavaf ettiğimizi gördüm herşey o kadar gerçek gibiydi ki birden uyandım. Uyandığımda sabah ezanı okunuyordu. Bu rüyamı kimselere söylemedim. Hatta kendim bile bir kaç gün sonra unutmuşken aradan 1 hafta geçti. Sıkıntılı bir günümde Cuma namazı sonrası telefonum çaldı. Ömer Abinin yanından be i arıyordu Kızıltoprağa gel dedi. Maçtan önce Kızıltoprağa gittiğimde Abi kalabalığın arasından bir anda ortaya çıktı. Bana doğru geldi ve Hazırlığını yap Pasaportunu çıkart 24 Mart'ta Umre'ye gidiyoruz dedi. O an aklıma rüyam geldi ama riya gibi görünmesin diye yine kimseye söylemedim. 24 Mart 2009'da, Abinin benden dua istediği günün üzerinden sadece 20 gün geçmesinin üzerinden biz 40 tribün kardeşimle uçakta salavatı şerifeler okuyarak Medine'ye iniş yapmıştık. Hayatımın en mutlu ve huzurlu 10 gününü çok sevdiğim insanlarla birlikte tam bir kardeşlik duygusuyla yaşamıştık. Orada yaşadıklarımı asla unutamam. Mekke'ye gittiğimizde aynı Rüyada gördüğüm o sahneyi yaşadım. Canımdan çok sevdiğim Abimle Kabe'nin karşısında dua ediyorduk. Birlikte tavaf ediyorduk. Mescid-i Haram'ın girişinde sıradaki tavafın sevabını kime bağışlasak diye şakalaşıyorduk. O yolculuğa birlikte çıktığım tüm insanlar ve kalpleri bizimle olan tüm kardeşlerimiz ile Rabbim bizleri Cennet'de buluştursun. Mahşer günü Abimizi ve bizleri Peygamber Efendimizin (S.A.V.) Liva-ı Hamd sancağı altında toplayarak hepimizi Cennet'de Resulullah (S.A.V.) Efendimize komşu eylesin. Ben bu dünyada 1997 senesinde Maraton tribününün saha giriş kapısının orada 13 yaşimdayken tanıdığım ve o yıllarda gönül verip adını okulumun siralarina defterlerime mahallemin duvarlarına herseyden önce kalbime ruhuma kazıdığım dilimden düşüremedığim kişiliğini karakterini Adamlığını örnek aldığım öz Abim dediğim Sefa Reisimden ayrildim. Bu kaderdir Rabbimin takdiridir ne denilebilir ki? Ama Rabbimden dileğim bu acı veren ayrılığın sonunda bizlere Cennetinde yüregi iman ile dolu hayir sahibi Allah dostlarını seven Çeçen komutan Şamil Basayevine Ak Şemsettin Hz.lerine varincaya kadar unutmayip onlar icin de dua edip tavaf yapan onlar gibileri yetişsin diye çocuklar okutan Ümmet aşığı bu güzel insan ile sonsuz bir kavuşma nasip etsin.

Dualarınızı eksik etmeyin abimizden...

Velard Paqarizi

Tarih 8 Mart 2015 galatasaray maçıydı, GFB Kosova olarak yemedik içmedik bu maç için para biriktirtik,benim istanbula ilk gelişimdi maç heycanı vardı ama en önemli heycan Reisle buluşma heycanıydı.Maçtan önce Madoda toplandık herkes Sefa Abiyi bekliyordu ama benim heycanım herkesten çoktu çünku ilk defa buluşacaktım.Geldiği an herkes yüksek sesle "Arkanda bağıran bunca kardeşin..." diye bağırmaya başladı.Reisin o an yüzündeki gülüş hala aklımdan çıkmıyor ,beni gördüğü an "vayy Kosovalı" diyerek yanına alıp sarıldı,bize Kosovalılara yemek ısmarladı çok cömert bir insandı kendisi.Kosovaya geldiğinde 3gün boyunca yanından ayrılmadım,biz ondan razıydık Allahta ondan razı olsun.Biz Abimizi Hiçbir Zaman Unutmayacaz Davasına Son Nefesimize Kadar Sahip Çıkacaz..

İbrahim Dalçek

Sene 2011 Aylardan Haziran. Yenibosna'da oturuyorum. O yıl Filistin'deki olaylar gundemdeydi. SEFA Abinin açtığı SERHAD DERNEĞİ tepki göstermek için Kuleli parkında basın açıklaması ve Filistin için dualar edilecekti. Öğlen vakti gittim. SEFA abiyle birlikte çıktık sokaktan parka geçtik. Basın açıklamasından sonra dua vaktine geçildi. Çimin üstüne oturdu abi bende yanına oturdum. Abimle yan yana ellerimi açıp dua etmek benim için SEFA REİS anilarimdan en guzellerinden birisiydi. Öyle içten dua ediyordu ki kurban oldugum gözlerinden anlaşılıyordu sevgisi bağlılığı. Abim herzaman iyinin fakirin garibanın yanında oldu. O gün de bu fotoğrafı cektirmistik. Rabbim mekanını cennet eylesin koca REİS. Biz bunda sonra hiç kimseye aynı şekilde abi diyemeyecegiz. Sen rahat uyu biz Davamizin izindeyiz.

biz
FENER
BAHÇE
FENERBAH

İsmail Beşkardeş

Geçen yıl 9 ocakta Niğde'deki toplantıda geçen son anım REİSLE toplantı biter bitmez herkes Reisle fotoğraf çektirmek için yarış içersine girmişti bizde toplantıya urfadan 2 kişi katılmıştık arkadaşım gel biz de Reisle fotoğraf çekelim dedi ben de Reisin başı çok kalabalık rahatsız etmeyelim sonra bir ara çekiliriz dedim tam salondan çıkmak üzereyken Reis bizi gördü ve her zamanki gibi urfalilar gelin buraya gelin diye bizi yüreğine bastı daha önce Reisle defalarca sarılmıştık ama hiç o kadar bizden bişeyler götürmemişti bizden vedalaşır gibi sarılmıştı sanki yüreğine basa basa.

Celal Abbasov

Tam 3 sene önce Abiyi ilk canlı gorusum sohbetim muhabbetim oldu antepte toplanti vardi. Konuştuk sohbet muhabbet tartisma. En son da herkes fotograf cekiliyordu cok kalabalikti ama ben arkadan bagirdim Azerbaycan'dan geldim fotograf cekilemedim diye REİS hemen kim o dedi beni yanina cagirdi kisa bir sohbet ettik sonra fotograf falan cekildik.. Bazi seyler cabuk unutulur bazi seyler hic unutulmaz

Mehmet Ali Atlığ

Sefa Reis'i ilk kez geçen sene antep deplasmanında görmüştüm onu görmüşken fotoğraf çekilmek istedim ve Reis ile fotoğraf çekilmek isteyen o kadar çoktu ki sıra bana geldi telefonun kamerasını açmamıştım bana dönüp gülerek sen daha kamerayı açmamışsın deyip enseme ufak bir tokadını yedim..

Emirhan Doğan

14 yaşımda ilk defa Fenerbahçe'nin maçına gittim. Fenerbahçe - Kayserispor maçına, grupmuş falan daha hiçbir şey bilmiyorum o zaman otoparkta duruyoruz stadın orada. Sefa Reis geliyor diye 30 kisilik bir grup sigaralarini atip küfürü kesip hep bir agizdan Sefa Reis diye bağırıyorlardı. Yanına gidip bir resim çekilebilir miyiz demeye çok utandım. O zaman anladim GENÇ FENERBAHÇELİLER'in nasıl güzel birşey olduğunu. O zaman reisimle resim cekilmedim ama suan birisi ne biliyorsun hakkında diye sordugunda çektiği cefalardan yaptıği iyiliklere kadar hepsini anlatabilirim. Tribünün başı her zaman SEFA REİS!

Kemal Çaprak

GFB Europe'a 1,5 yıldır üyeydim. 23.10.2007 tarihinde Hollanda‘nın Eindhoven şehrinde PSV'ye karşı ŞL maçımız vardı. Aziz Yıldırım ve yönetimi bütün GFB Europe'a sadece 50 bilet vermişti. Biz turnikelerde beklerken herkes birden turnikelerden ayrıldı, ne olduğunu anlamamıştım. Sonra bir baktım Sefa abimiz gelmiş, ilk defa bu kadar yakından görüyordum abimi. Abiyle tokalaşırken sanki beni yıllardır tanıyormuş gibiydi, halimi hatrımı sordu. İşte o an Sefa Kalya'nın büyüklüğünü anlamıştım, GFB'nin bir tribün grubundan ziyade, bir aile olduğunu anlamıştım.

Abimizin mekanı cennet olsun, Allah rahmet etsin.

Oğulcan Işık

Hiç unutmam karlı bir Ocak sonuydu. O zamanlar lisedeydik. Kadıköy'de Mersin İ.Y. ile oynuyorduk. Maçı 2-1 kazandık. Lise öğrencisiydik cepte fazla para yok Gebze'ye dönmek için arkadaşlarla Haydarpaşa'dan kaçak trene binelim dedik Kadıköy rıhtıma indiğimizde gördüm reisi çekinerek ve bana cevap vermeyeceğini düşünerek 'İyi akşamlar Sefa Abi' dedim 'İyi akşamlar kardeşim üşümüyor musunuz bu havada maç bitti hadi herkes evlere' dedi 'abi trene bineceğiz Haydarpaşa'ya gidiyoruz' dedim 'var mı birşeye ihtiyacınız' dedi o sırada 'abi tren paramız çıkışmıyor' diyebilirdim yardım edeceğine adım gibi emindim ama çocuk aklı çekindim karşımda Sefa Reis vardı. 16-17 yaşlarındaydık ve hiç tanımadığım bir adamın bize bu şekilde yaklaşması bile yeterliydi kim ne derse desin FENERBAHÇE TRİBÜNLERİNİN REİSİ ABİLERİN ABİSİDİR SEFA REİS MEKANIN CENNET OLSUN GÜZEL YÜREKLİ İNSAN SAYGIYLA VE ÖZLEMLE ANIYORUZ...

Ecem Kaplan

Stada birkaç kere gelmeme rağmen Nazlı'nın Yeri'ne ilk defa gitmiştim. Kavga çıkmıştı ve ben kavgalardan çok korkuyordum. O sırada Sefa Abi yanıma gelip korkmamamı söyleyip beni teselli edip güldürmüştü. O günden tam 4 ay sonra da vefat haberini aldım zaten. Ruhun şad olsun abim.

Güven Keriçoğlu

Rahmetli SEFA ABİMLE İlk Bako Abi Tanıştırmıştı Beni Bako Abi SEFA ABİME Abi Bu Kardeşim Seni Çok Seviyormuş Seninle Tanıştırmaya Geldim Dedi SEFA ABİM Aldı Beni Yanına Oturdurdu Kardeşim Beni Çok Mu Seviyorsun Dedi Dedim Abi Çok Seviyorum O Zaman Hatırım İçin Namaza Kıl Dedi İşte Benim Abim Böyle Bir Abiydi...

Vehbi Hosta

2012 yada 2013 de bir Ankara deplasmanına gelmişti GFB ve Sefa Reis de oradaydı Ankara incek tesislerinde bir karşılama yapılacağı duyuruldu siteden biz de 5 arkadaş Ankara'da yaşadığımız için GFB ile pek buluşamıyorduk, buna katılma kararı aldık... İncek tesislerinde buluştuk ve takımı beklemeye başladık beni arayan bir taksici abim takımın yokuşta olduğunu ve 5 dakikaya orada olacağını söyledi biz de Sefa Reis'e söyledik Sefa Reis de hemen hazırlanan görsel için tüm ekibe toplanma komutu verdi ve 3 dakika sonra bizim yüzümüzden meşaleler yakıldı takım otobüsü gelmemişken Sefa Reis'e yanlış bilgi vermiştik... Reis bizi yanına çağırıp bir güzel fırça atmıştı bu yüzden. Mekanın cennet olsun güzel insan nurlar içinde yat peygamber efendimiz (S.A.V)e komşu OL İNŞALLAH AMİN

Kadir Yılmaz

Hiç unutmam daha dün gibi aklımda Bursa deplasmanındayız maç bitti eve gidecek param yok şöyle Sefa abimin yüzüne baktım abi param yok dedim elini cebine attı bırak yol paramı 1 haftalık harçlığımı verdi bana her şeyi unuturum asla o günü unutmam daima senin izindeyiz abim MEKANIN CENNET OLSUN ABİLERİN ABİSİ SEFA ABİ

Ferhat Demir

Sefa abiyle bir gün kuran kursunda oturuyorduk ve eline kuran alıp okumaya başladı birden benim telefonum çaldı ve Sefa abi kuran bitirdikten sonra bana dedi ki kardeşim namaza başla ve bir kuran kursunu girerken telefonunu kapat tamam abim dedim ve diğer gün yine kuran kursundayız Sefa abi ile namaz kıldık ondan sonra Bahtiyar diye bir kardeşimiz var kendisi engelli ve makarna ile colayı çok severdi Sefa abiye dedi ki bana makarna yapsana abi Sefa abi de ona kalkıp makarna yaptı... ve bu hayırlarını hayatta unutamıyoruz ve onu çok özledik..

Tülay Ulaş

Şimdi abimizle bir anım yok ama size söyleyeceklerim var. Şike sürecinden beri tribünün icinde olmak istedim ama ne var ki kızsın deyip takmadılar. İsteklerim, Saraçoğlu hayallerim hep suya düştü. Ama internetten sürekli izlerdim FENERBAHÇENİN GERÇEK TRİBÜNÜNÜ YANİ OKUL AÇIKI. İzledikçe daha çok hayran kaldım daha cok sevdim Fenerbahçe yi, taraftarları. Sonra taraftarları birarada tutan asıl KİŞİyi. SEFA ABİMİZİ. ADAMLIĞIYLA, DURUŞUYLA, İNSANLIGIYLA. GERÇEK ABİ, GERÇEK REİS, GERÇEK LİDER. TRİBÜNLERİN SEFA ABİSİ. Nasıl bir bağ kurmuş ki bu kadar sevilmiş? Ne yapmış da bu kadar övülmüş?Sevdikçe sevdim abimi. Sonra ne olduysa bir gün bi haber yapıldı Abimiz vefat etmiş diye. İnanmadım tabi araştırdım baya. Araştırdım araştırdım. Sonra ağladım, gerçekmiş doğruymuş. Abimiz Mevlaya kavuşmuş. Tribünleri arkasından yetim bıraktı, Üzdü bizi. Ama belki o mutludur şimdi. Çünkü siz KARDEŞLERİ var. Onun icin yaptıklarınız... Kim bir insan icin arkasından bu kadar hayır işi yapar ki? Siz GERÇEK KARDEŞLERİ olmuşsunuz SEFA ABİNİN. Ne çok isterdim her etkinlikte sizle olmayı. Ama olsun belki ilerde bir gün OKUL AÇIK'TA OMUZ OMUZA oluruz bu sefer Yücel Abi öncülüğünde. Var Olun GENÇFENERBAHÇELİLER Var Olun Ki Alem Tribün görsün. Alem ABİSİNE SAHİP ÇIKAN KARDEŞLER GÖRSÜN!

Metin Bağış

Bir gün Gaziantep - Fenerbahçe maçı vardı Sefa Reis de maça Gelmeden 3 gün önce aradı kaç bilet lazım dedi alanlar var dedim 250 olursa iyi olur dedim. Tamam dedi, O zamanki Gaziantepspor Baskanıyla Görüşür Sefa abi biz 250 Tane bilet istedik Tabi ki Ucretiyle Çünkü Çukurova GFB olarak Hazırdık Mac için. Gün gelir Mac günü Sefa Reis Stadın Oraya Gelir Gaziantep spor Başkanını Arar Başkanım Biz Deplasman Tarafındayız Biletler hazırsa Alalım ücretide Hazır Tabiki O anda Antep Başkanı Evet Sefa Reis 3 tane bilet hazır der dalga geçer gibi Abi sinirlenir tabi ki Orda Ulaş inal Ayvaz Ylmaz Cahit Oğuz Başka Kardeşlerimizde vardı ismini sayamadığım Abi Sen Rahat Ol biz bu işi Çözeriz Dedik Hemen Kardeşlerimiz Antep Tarafından biletleri Alıp Fener tarafına bire İki Yaparak Geçeriz Ve Sefa Abimiz Sizlere helal olsun Der Ve Otele Geçer Ve Antep Spor Başkanının biletleri bize vermesinin Sebebi Aziz Yıldırım başkanla görüşür sakın Sefaya bilet verme der ve kardeşlerimiz stadta gerekeni yapar ve Takımını Destekler Her zamanki gibi önce kardeşlerimiz maça girer bilet kalırsa biz gireriz Ulaş inal Ayvaz ylmaz ve Cahit kardeşim ile Antep Stadının alt sokağındaki ciğericiye gideriz ciğerci ustası yinemi maça giremediniz diye güler bize o arada Sefa Reis arar ne yapıyorsun diye abi her zaman gibi ciğer yiyoruz dedik :) Abi bir kahkaha atar sizleri seviyorum der kapatır. Sonuç olarak 8 kere Antep Deplasmanı yaptık iki kere girdik. Bizler Sefa KALYA gibi yiğit bir adamın kardeşleri olmaktan gurur duyduk ve hala da duyuyoruz.

Mert Tunalı

2009'un Haziran ayıydı 13 yaşında aileme arkadaşımda ders çalışacağım diye yalan söyleyip Fenerbahçe - Efes basketbol maçına gitmiştim hep duyduğum Sefa Abi'yi ilk defa görmüştüm orada, insanlar yanına yaklaşmaya çekiniyordu ben gittim kendimi tanıttım fotoğraf çekilmek istediğimi söyledim sanki beni yıllardır tanıyormuş gibi sıcak kanlı yaklaştı fotoğraf çekindik hala saklarım fotoğrafı mekanı cennet olsun.

Mehmet Unan

Sefa Reis'i hiç görmedim, Fenerbahçe maçlarına falan da gelemedim daha hayatımda. Van'da yaşadığım için. Ama onunla oturup birkaç kelime konuşmayı çok isterdim. Sefa Reis'i görmememe rağmen hep videolarını izlerdim sesinden çok etkileniyordum tüylerim diken diken oluyordu bazen. Kısacası Sefa Reis Fenerbahçe trübünün abisiydi. Adam gibi adamdı. Allah'ın rahmeti üzerine olsun abimin.

Erman Alkan

Sefa Abi 2015 yaz ayında Altınoluk'a gelmişti orada görüşmüştüm 20-30 kişi vardı masada orada beni onurlandırdı adamın dibisin tribünün emektarısın seni seviyorum dedi biz de onu sevdiğimizi söyledik anahtarlık hediye ettim 1993'den beri tanırım adam gibi adamdır.

Eren Kahraman

İlkokul 5'ten beri bu besteyle büyüttüm Sefa Reise olan sevgimi. Abiliği reisliği onda gördüm. Haykırabildiğim heryerde ismini haykırdım.

Çok istedim kısada olsa halini hatrını sormayı, yanyana gelmeyi. Ama nasip olmadı. Bi kaç kez tribünden uzaktan gördüm o kadar. En yakınında olduğum zaman ise İstanbuldaki ilk senemde Genç Fenerbahçeliler ile gittiğim federasyon yürüyüşüydü. Orda da cesaret edemedim etrafı kalabalıktı. Ama her zaman diyordum kendime nasılsa burdayız daha çok maç var denk gelirim reise diye. Gelemedim..

Reisle ilgili daha güzel bi anım olmasını çok isterdim ama nasip değilmiş.

Vefat ettiği sabahın gecesinde onu rüyamda gördüm. Okul açıkta hemen dibinde tüm stada bu besteyi söyletiyordum. O da herzaman ki yerinde ellerini açmış gülüyordu. Sabah uyanınca haberini aldım.

Şok oldum..

Çok üzüldüm..

Abim ölmüş gibi...

BEKLE BİZİ SEFA ABİ GİTTİĞİN SON DEPLASMANDA..

Feridun Kara

Stadın önündeydim, içeri girecek biletim yoktu. Sefa Abi "gel" demişti, hem stada soktu hem karnın aç mı diye sordu. Yok abi dedim bir de yemek alıp gelmişti. Allah mekanını cennet eylesin canım abim...

Ece Tan

Vefatından önce Ülker Arena'da elimde sigara görünce, "tribünde benim yanımda sigara mı içiyorsun" diye kızmıştın. Çıkıp gelsen yine kızsan... Dün emrindeydik, bugün izinde, her gün dualarımızdasın. Mekanın cennet olsun Reisim.

İrfan Kayaurun

Hiç tanımadığın, görmediğin bir insanı nasıl seversin diyorlar. Biz onu Manisa maçında tanıdık, taraftarın sevgilisi haline geldiği gün polisler joplarken abimizi koruyan kardeşlerinin ona gerçek sevgiyi yansıttığı gün tanıdık. Rabbim, abimizin mekanını cennet eylesin son sözümüz SEFA KALYA!

NİZİP GFB Reisin peşinde.

Melis Davut

Sefa Reis'i hiç görmedim ama sürekli anlatılanları dinledim, YouTube'da ulaşabildiğim kadar tribündeki görüntülerini izledim ve hep bir gün mabedte onun önderliğinde beste söylemeyi hayal ettim. İstanbul dışında yaşıyorum taa ülkenin en güneyi Hatay'da. İnternette sürekli Sefa abinin kardeşlerinin yaptıklarına GFB'nin Fenerbahçe'ye nasıl sahip çıktığına haksızlığa nasıl direndiklerine şahit oldum. Ben de Sefa abinin yanında olmak istedim ama hayat onu bizden aldı mabedte görüşemedik ama GFB'nin de dediği gibi gittiği son deplasmanda görüşebilmek umuduyla... Nur içinde yat Sefa abi...

Çiya Eryılmaz

2012 yılında ismini duyduğum rahmetli Sefa abim ile tanışmayı, onunla omuz omuza tezahürat yapmayı istedim hep. 2016 yılında biletimi alıp tribüne gidecek iken aramızdan ayrıldığını soğuk bir Ocak sabahında öğrendim. Yüz yüze söyleyemediklerimi buradan söylemek istiyorum Reis. Ben seni göremeden de sesini duyamadan da tanışamadan da çok sevdim.

Eren Duman

İlk gittiğim basketbol derbi maçında Sefa Abi 400-500 kişiyle geldi ve içeri kolay girebilmem için beni önüne aldı daha 8-9 yaşındaydım, babama sordum bu adam kim dedim, o Fenerbahçe tribünün Reisi dedi, o zamandan bir sevgi başladı içimde ve vefatından önceki gittiğimiz son maçta Reis benim önümde maça girdi, hala o bileti saklarım cüzdanımda.

Ne seni sattık ne de başkasına boyun eğdik, biz senin kardeşin olmaktan gurur duyuyoruz. TEK VE SON REİSİM.

Akın İnce

19.07.2013 tarihinde şehrimiz Kahramanmaraş'a iftar davetlisi olarak gelmişti reis. Ona ayrı masa kurmuştuk ama o abilerin abisi olduğunu bir kere daha göstererek "ben buraya kardeşlerim için geldim, onlardan ayrı yemem" diyerek herkesle aynı masaya oturmuştu.

Kahramanmaraş GFB sonsuza dek abisinin izinde olacaktır.

Emre Tunalı

1 kere gördüm onu hayatımda. Adam gibi beyler adam gibi diyordu hep. Her şeyden çok severdi Fenerbahçe'yi. Ölümün çok erken oldu be abi. Tribünde 1 eksik, cennette 1 fazlayız...

Talip Özdemir

17/08/2013 Konyaspor - Fenerbahçe maçı başladı ilk yarı 2-0 önde bitti. Tribünler bir anda karıştı. Herkes çıkışa bakmaya başladı. Bir anda herkes oraya yüklendi. İlk başta kavga oldu sanmıştık ama SEFA abi İstanbul'dan gelmiş. Bir maçtan çıkıp bir maça yetişmiş SEFA REİS. Herkes gibi ben de gittim yanına. Hep arkasından tezahürat ettiğimiz abiye ilk kez sarıldım o gün. İlk kez onunla konuştum. SEFA ABİ yanındakilere dönüp dönüp bana bağırmayın Fenerbahçe'ye bağırın diyordu. Çok yorgundu. Öyle mütevazi öyle büyük bir adamdı başka nasıl anlatalım ki abiyi.

Gamze Çetintaş

Benim hiç anım yok. Hiç görmedim. Keşke gorseydim. Abi Sefa abi nasılsın demek bile yeterdi bana. Tribünler boş sen yoksun. Tribünlerde söylenen bestelerin sensiz anlamı yok artık. Geçen gün durup dururken YouTube'u açtım. Seninle ilgili yapılan 10-15 video izlemişimdir. Bazen görüyorum denk geliyor. Seninle fotoğrafını atanlar, seninle anısını anlatanlar denk geliyor. Benim hiç anım yok. Sanki varmış gibi seni çok özledik Sefa Abi. Aşığız sana SEFA REİS. Son reis ve tek reis sensin.

ARKANDAN BAĞIRAN BUNCA KARDEŞİN

AŞIK SANA SEFA REİS

İŞTE HAYAT, İŞTE CEFA

BU ALEMDE KRAL SEFAA

Çok özledik Sefa Abi. Bu kardeşlerin seni hiç unutmayacak. UNUTURSAK KANIMIZ KURUSUN !!

M. Yusuf Avcı

Sefa Reisle anım 2014 yılında Gaziantep'te düzenlenen toplantıda gerçekleşti. Toplantının yapıldığı bölüme Güneydoğu'dan tüm iller pankartları astı bizim pankart alt tarafta kaldı reis geldiğinde her pankarta bakıyordu Adıyaman'ı göremedim diye sordu yanındakilere, biz de 5 kişi gitmiştik ayağa kalkıp hemen yanına gitmiştik yeni kurulmuştuk o dönemler bizi çok sıcak karşıladı Adıyaman'a bekliyoruz dediğimizde inşallah kardeşim demişti kısmet olmadı... Mekanı Cennet olsun emaneti emin ellerde.

Kürşat Ağaçdiken

Tarih 15.04.2006 Manisa - FENERBAHÇE Maçıydı. 12 yaşında çocuktum. Sefa Reis stada girince bir sıkıntı çıktı sanırım almadılar bir sorun olmuştu. Aramızda 10 metre vardı. Çocukluk aklı gidip fotoğraf çekilmek aklıma gelmedi. Öyle baktım sadece. Maç sonunda çıkan olaylarda onu joplanırken gördüm. O görüntü hala gözümün önünde. Allah rahmet eylesin Reis. SEFAnda Bizim Cefanda Gitme KALYAnımızda...

Şamil Pehlivaner

Geçen yıl bugündü 28 Aralık 2015 İlk defa maça gidiyorum kadere bakın ki o maç Reisin mabedteki son maçı. O gün Sefa Reis'in yanına gitmeyi çok istedim yapamadım çekindim. Geriye dönüp baktığımda en büyük pişmanlığım budur.

Mehmet Çiçek

Sefa Reisle belki tanışmadım belki konuşmadım ama herkes içinde bahsettim ondan. Uzaktan bile olsa takip etmişliğim çok oldu. Adamlığıyla karakteriyle çevresindekilere olan kişilere sevgisiyle saygısıyla inanılmaz bir adamdı o. Allah rahmet eylesin.

Furkan Özsakarya

Üzülerek belirtmek isterim ki hiç tanışma fırsatım olmadı ama tanımayı çok istediğim insanlardan biriydi o sadece bir lider bir reis değildi, abiydi babaydı amcaydı örnek alınacak nadir insanlardandı ruhun şad olsun reis !

Aziz İnan

09.03.2013 düğünüm oldu. Bir ay öncesi Frankfurt'taki temsilcilikler toplantısında Reis de vardı.

Orada ona davetiyemi verdim ve geleceğini söyledi. Maalesef gelemedi çünkü Umreye gitmişti.

Düğünümden bir hafta sonra, bir akşam beni aradı mutluluklar diledi ve gelemediği için özür diledi.

Bu anı çok özel benim için. Tribünde de birçok anım var ama sadece tribünde değil, asıl hayatta da bir ABİYDİ, Reisti, kardeşlerine sahip çıkan, yolundan dönmeyen bir abiydi.

Fatih Arslan

Abi'yle ilk tanışmam, ilk karşılaşmam 2008 senesinde 26 Eylül'deki Sivas deplasmanıydı. Sefa Reis o zamanlar cezasından dolayı maçlara giremiyordu. Elimizde biletimiz yoktu. Sırada bekliyorduk ki bilet kontrolü de yapılmıyordu. Sıra bana gelince polisle ufak bir tartışmamız oldu. Polis bana "Zaten biletin de yok, almıyorum hadi yürü git" deyince arkadan Sefa Reis gelip, o cezalı halinde, başında bin bir türlü bela varken hiç tanımadığı bir kardeşi için polise kafa tutup "Benim bir tane kardeşim bile bu maça giremeden dönmeyecek" diye bağırmıştı. Benim sırtımı sıvazlayıp "Geç kardeşim, gir içeri hadi" deyişini unutamıyorum Reis. Geçtim ben, girdim içeri, o günden sonra her maça gelirken Sefa Abi var bana bir şey olmaz diye geldim. Annem, baban Sefa varsa git, yoksa gitme dedi maçlara. Sen öyle büyük bir abiydin işte. Allah mekanını cennet eylesin Abim. Seni çok özledik.

Yunus Emre Çelik

Ben Reisi ilk gittiğim Konya deplasmanında gördüm mescidten çıkıyordu abim. ilk ve son gördüğüm yer orası. Anısı var diye her Konya deplasmanına giderim.

Muhammed Salih Küçükkaya

Ben reisi görme şerefine nail olamadım. Ama çok şükür ki onunla aynı masaya oturmuş, aynı kaptan yemek yemiş birçok insan tanıdım. Onlardan duyduğum kadarıyla tanıyorum Reisi. Ve diyebileceğim tek şey o büyük insanın, ağabeyimizin, reisimizin bize emaneti olan davasını son nefesime kadar onurla, şerefle, Sefa Reis'in kardeşi olmanın gururuyla en güzel şekilde sürdüreceğim... Celal Bayar UNIGFB

Beytullah Altun

Benim hiçbir anım olmadı ama hep sevdim abimizi videolar izleye izleye bitmedi onunla ilgili ne kadar video varsa izledim İstanbul'a maça gidecektim sadece Fenerbahçe ve Sefa Reis için ama hastalandım gidemedim mekanı cennet olsun dualarımız onunla.

Asım Duran

Konya deplasmanı maç öncesi ve maç sonrası ilgi alakasını asla unutmayacağım. Maç sonu otobüsümüz arıza yapınca gerek kendi gerek İstanbul tayfasını bizim otobüs yapılana kadar yanımızdan ayırmadı. Gerekirse beraber kalırız yine de sizi yalnız bırakmam dedi rahmetli. Bir de Eskişehir deplasmanında en az 2000-3000 kişi stadyuma girememiştik orada hakkınızı helal edin dedi hakkımız sana binlerce kez helal olsun abi. Allah gani gani rahmet eylesin. Seni unutmayacağız Sefa Reis!

Hüseyin Kocabıyık

Sayın liderimiz, ağabeyimiz... Yalnızca Genç Fenerbahçeliler'in, tribününün değil; sen Hakk'ın rahmetine kavuştuktan sonra arkandan yas tutan, pankartlarla bize moral olan tüm Türkiye tribünlerinin ağabeyisin! Sadece futbol camiasının değil; yoksulların, zor şartlarda okuyan öğrencilerin ağabeyisin! Sen bir tribün liderinden ziyade koca yürekli bir kahramansın. Emanetin sadece Fenerbahçe değil, tüm fedakarlıklarındır. Benim bir anım maalesef olmadı ama vefatının 1. Yılında seni unutmadık, unutanın kalbi kurusun SEFA REİS...

İsmet Kızılaslan

Hiç unutmam 6 Mart 2016 Akhisar Belediyespor deplasmanı. Uzun bir aranın ardından Fenerbahçe maçına gidiyorum aslında ilk hevesim Sefa Reis içindi. Onu görürüm diye, o da gelir diye. Geçen seneki maça bilet bulamamıştım. Bir sonraki Akhisar deplasmanına kadar gün sayıyordum. Sefa ağabey için. Onun için. 13 Ocak 2016 sabahı. Her zamanki gibi uyandım ama biraz burukluk var içimde. Twitter'a gireyim dedim, bakınayım biraz. TTlerin arasına baktım. MekanınCennetOlsun SefaReis yazıyor. Dedim yine trolldür arkadaş ya. Girdim bakındım. İnanmadım. Belki 1 saat, 1.5 saat bakındım sadece. Sonra anladım ki gerçekten ayrılmış aramızdan. Sonra bir ağlamak aldı beni. Bütün gün neredeyse ağladım. Sadece Sefa ağabey için. Maça gittim onun anasına. Maçtan sonra 1 hafta sesim çıkmadı. Maç boyu ağlayarak tezahürat yapmıştım. Aslında yıllar sonra maça gittiğim için mutluydum. Bir o kadar da hüzünlü. Bu da böyle bir burukluktur içimde.

Aydın Yeşilmen

Hayatımın Dönüm noktası: Yağmurlu bir akşamdı ailemle kavga etmiştim ve cebimdeki son paramla evden ayrılmış istanbulda kaçmıştım. O zamanlar tabi kanımız kaynıyor 17 yaşında delikanlıyım. 5 parasız esenler otogarına varmıştım. İnsanlara istanbul merkezi nerde sora sora yürüyerek eminönüne varmıştım. Akşam 9 gibiydi iyice üşümeye başladım ve artık fazlasıyla acıkmıştım. İnsanlardan para istemek yemek istemek zoruma gidiyordu yapamadım isteyemedim. En son yanıma 2 adam geldi ve kendi aralarında deplasmana kaç otobüs ayarlarsak sıkıntı çekmeyiz diye konuşuyorlardı. Yaklaşık 10 dakika sonra abilerden birtanesi kardeşim senin çeketin bu yağmurda sırılsıklam olmuşsun. Malesef abi çeketim filan yok evden hazırlıksız çıktım dedim. Ve üstündeki Fenerbahçe atkısı ile beraber çeketini verdi bana. Evin nerde seni bırakmamı istermisin diye sordu o babayiğit kalbi temiz insan. Abi şey bilmiyorum benim evim burda değil dedim. Şaşkın baskılarla nerde peki diye sordu. Abi şey ailemle tartıştım Antalyadan cebimdeki son paramla İstanbula geldim kendi başıma yaşamak için. Sonra gel bana dedi benim adım sefa yanımdaki de Murat dedi. Karnın açmı diye sordu bende utanarak evet dedim aldı beni çorbacıya götürdü ve bir güzel karnımı doyurdu. Babamın numarasını istedi verdim buyur abi dedim. Aldı numarayı ve dışarı çıktı yaklaşık 20 dakika konuşup geri geldi masaya. Ne oldu abi dedim bana dedi ki sen boşver hadi çayını iç dedi. 20 dakika sonra kendimi esenler otogarına buldum ve bana 11 Antalya otobüsüne bilet kesti. Geldi yanıma bak aslanım bu hayatta herşeyin en güzelini ailenle yaşarsın dedi bir daha sakın böyle birşey yapma ben babanla konuştum gittiğin zaman sana kızmayacaklar git herşeyi hayallerini ailenle başar dedi ve 50 lira yol harçlığı verdi. Antalya ya evime döndüm gerçekten bizimkiler hiç konuyu açmadı sefa abim beni o gün aldı ailemle kavuşturdu eğer o gün karşıma sefa abi çıkmasaydı belki şuanda istanbul kaldırımlarında yatan bir insan olabilirdim. Onun vefatı ile 2 gün bana verdiği atkı ile uyudum cenazesine babam ve ben gelmiştik. Bilmiyorum ama bu hayatta en içten abi dedigim tek insandı.

Herkes ona reis der ben ona abi derim çünkü o benim abim , abim !

Rabbim yerini cennet eylesin.

Asım Alper Akkaş

22 Aralık 2000 hiç unutmam mabedte Kocaelispor maçı var Cuma Namazı Kızıltoprak Camii önünde yer kalmamış formamı serdim avluya namazımı kıldım avludan çıkarken sonradan Sefa Reis olduğunu öğrendiğim ağabeyim sen çok mu seviyorsun kardeşim Fenerbahçe'yi dedi evet abi dedim o günden sonra Allah razı olsun hiç yalnız bırakmadı kardeşini mekanı cennet olsun unutursak kalbimiz kurusun..!

Cem Şimşek

Güzel adamdı. İçindeki güzelliği yüzüne yansıyan ender insanlardandır. Mekanı cennet olsun. SEFA REİS

Oğuzhan Şimşek

Unutamadığım anılar çok var ama en akılda kalan Gaziantep deplasmanıydı reis ismine en çok yakışan adam SEFA REİS seninle bir dava uğruna yürümek bile bir onurdur benim ve milyonlarca kardeşin için ve bu davayı ölene kadar bırakmayacağız

Seni unutmayacağız SEFA REİS ..

Şefik Işık

SEFA REİS'İM;

O Kİ TAM LİDER TAM BİR FENERBAHÇE AŞIĞIYDI KADIKÖYDE ANTALYASPORLA MAÇIMIZ VARDI YAPTIĞI İŞİ O KADAR BENİMSEYEN BİRİ Kİ TAKIMA DESTEK OLSUN DİYE BİRİNE AYAKKABISINI ÇIKARIP ATMIŞTI ÇOK GÜLMÜŞTÜK O ZAMAN :))

MEKANI CENNET OLSUN REİS'İM

TARİH 2009-2010 SEZONUYDU

Kenan Nabi

Altınordu maçında polisler bize plastik ters kelepçe vurmuştu abim gelip ellerinden almıştı unutmam unutamam o anı 5 dakika önce gibi aklımda...

Caner Acar

-21 Kasım 2015 Mersin deplasmanı-

Reis sete çıkmamıştı ortada duruyodu bende yanındaydım koltuğun üstüne çıkmıştı bende Reisi tutup düşmemesini sağlıyordum. Malum grup bağırmayınca biz de ritmimizi uydurduğumuzda Reisin yüzündeki o gülüşü unutamam, hele ki o parfümünün kokusu hala burnumda tütüyor. Çok büyük insandı. Allah rahmet eylesin. TEK REİS SEFA REİS!

Tarık Sunar

Tribüne giden pek çok kişi mutlaka karşılaşmıştır onunla birçok kişi birşeyler paylaşmıştır. Uzaktan da görse arkadaşlarına onun hakkında söyleyecek birşeyler canlandımıştır kafasında. Çünkü onun o dik duruşu, sergilediği ADAMlığa kayıtsız kalamaz hiç kimse.

Ben önceleri gıyaben tanısamda REİSİ ilk karşılaşmamız 2006 yılında Denizli'de o şampiyonluğu verdiğimiz maçta oldu. Çok karmaşık sıkıntılı bir deplasmandı. Gerek Denizlispor yönetimi gerek A. Yıldırım yüzünden bilet sıkıntısı vardı. Bir de REİSin buna karşı mücadelesi. Deplasmana gelen onca kardeşini sahiplenişi vardı. En önde kendisi yüklenin çocuklar deyip polisin biber gazına jopuna siper olup o turnikelere yüklenişini dün gibi hatırlıyorum. Turnikeleri kırıp sokmuştu bizi tribüne. Oysa ne gerek vardı. İstanbul tayfanın, kendisinin bileti elindeydi. Girer şampiyonluğu doyasıya yaşardı. Ama anladım ki o ADAM önce kardeşleri için oradaydı. Nitekim şampiyonluğu kaybettik. Maç sonu herkes perişan o da öyle ama hala kardeşlerini düşünüyordu. Herkesle ilgilendi ihtiyacı var mı diye sordu. Isparta'dan gitmiştik o zaman öğrenciydik elimize zorla para sıkıştırdı. Siz öğrencisiniz yolda yemek yersiniz falan dedi. İşte ben o günden sonra kardeşleri için cefa çeken o ADAMın bu alemde KRAL olduğunu anladım.

Yıllar geçti bizler koptuk iş güç telaşesiyle tribünden ama REİSe sevgimizi hiçbir zaman yitirmedik. O mangal yürekli ADAM hep içimizde yaşayacak.

Eski bir UŞAK GFB mensubu olarak yazmak istedim.

Cihan Terzi

Tarihleri hatırlamıyorum sadece olaylar aklımda. Güzeldi bizim için, belki de grup üyelerinde illa ki daha güzel anılar vardır ama bizim de anımız böyleydi yine de güzeldi her şey...

Mekanın cennet olsun, Allah-u Teala'nın rahmeti üzerine olsun, Peygamber Efendimiz'e (S.A.V) komşu olursun inşallah REİS...

Ortaokul çağlarında başladı benim stad maceram. Para olmadığından harçlıkları biriktirip geliyordum bir de çalıştığım yerden para alınca.

Bir gün Migros'tayım sabah saat 10:00'da başladık beklemeye akşam olmuş 5. Stad görevlisine güzellikle ne zaman açacaksınız dedim, açmayacağım bizim elimizde değil mi falan artistlendi.

Tabi yanımdaki büyük tanımadığım abiler kızdı ona sonra polisin biri geldi susun yoksa hiç içeri falan almayız diye söyledi.

O esnada REİS geziyordu bahçede, sıradakilerden biri REİS bizi almayacaklarmış falan dedi o kişiyle konuşurken bana döndü direk sanki tanıyormuş gibi.

Doğru mu dedi bana. Ben de olayı anlattım sonra gitti dedi ki görevliye bunların bir tek kılına zarar gelmeyecek.

Orada anladım ki REİS her zaman mazlumun yanındaydı, haksızlığın karşısındaydı...

Oğuzhan Ay

Merhaba. İsmim Oğuzhan. Bundan 4 yıl önce Yenibosna'da, Safa Hastanesi'nin sokağındaki parkın karşısında bir lokantamız vardı. İsmini vermeye gerek yok bilinen bir yerdi. Yenibosna'yı bilen bilir. O parkta türlü belalar musibetler bir türlü eksik olmaz. Abim üniversitede olduğu için lokantayı annem ile idare ediyorduk. Ben okuldayken veya arkadaşlarımla birlikteyken, lokantaya bazı şerefsizler musallat olmuş. Çeşitli tehditlerle para koparmaya çalışıyorlarmış. O zamanlarda yaşım küçük olduğu için, abimle gidip konuyu Sefa Abi'ye açtık. O arkadaşlarını toplayıp bir Ramazan akşamı iftara geldi. Yaklaşık 20 kişilik bir gruptu. Onları güzelce ağırladık, hep birlikte iftarımızı yaptık. Onun gelişinden sonra, musallat olan o şerefsizleri o günden sonra hiç görmedik. Adamın görüntüsü bile yetti diyebilirim. Mekanı cennet olsun, hala gittiğine inanmak istemiyorum...

Berkay Keser

2015 de İzmir'de Altınordu - Fenerbahçe maçında reisle ilk kez karşı karşıya geldim. Toplantıda klipte gözleri dolmuştu bize kardeşlerim diyen adam reisten öte abim gibi olmuştu. Okul engel olmaya devam etti en son Trabzonspor maçında gördüm ilk kez gördüm ama son olmasını beklemiyordum belki anılarımız olabilirdi ama Rabbim sevdiği kulunu özledi ve yanına aldı mekanın cennet olsun abim.

Yusuf Emre

2013-2014 yılları arasında eski sevgilimle Yenibosna Simitçim'in orda oturuyordum, o arada Sefa Reis geçti camiye gidiyordu. Beni hiç tanımadığı halde önümden geçerken selam verdi, Selamun Aleyküm dedi. Sonuçta gözümüzde reisti. O zamanlar da 16-17 yaşlarındaydık. Vermiş olduğu selam benim için çok büyük birşeydi. Normalde benim vermem lazımken, çekinirdik yanında konuşamazdık, ama o tanımadığı insana 16-17 yaşındaki çoçuğa vermiş olduğu selam bana o gün çok şey katmıştı. Belki bir selam vermek basittir ama, Sefa Reis bu. Abimiz. Çok farklı bi andı, yıllar geçse de asla unutmam. Şimdi bir selamına muhtaç kaldık.

Ömer Mutlu

Hangi maçtı hatırlamıyorum, sürekli Sefa Reis anısına tezahürat yaptı koca yürekli taraftarlar, "her ne sebeple olursa olsun maç esnasında ve tribün içerisinde kardeşlerimin ve dostlarımın bana tezahürat yapmalarını istemiyorum bu konuda hassas davranmanızı önemle rica ediyorum" demişti koca yürekli insan. Saygı ve rahmetle anıyoruz. Son Reis Sefa Reis !

Fatih Öztürk

Merhabalar

Sarı lacivert renklere gönül vermiş Rahmetli ağabeyimiz Sefa Reis'in dostları.

Sefa reisimizle unutamayacağım bir anım.

Rahmetli vefat etmeden 1-1.5 ay önceydi Yenibosna'da bulunan Simitçim'in önünde oturmuş çay içiyordu. 4 yaşındaki oğlumu yanına el öptürmeye götürdüm. Reis aldı oğlumu tam bir ağabey sevgisiyle bağrına bastı. Söyle bakalım Emir Ali sen de tıpkı baban gibi Fenerbahçemiz'e (GFB)ye gönül verecekmisin dedi. Tabii ki abi dedim o da tıpkı babası gibi armanın peşinde Sefa Reis'in izinde olacak. Ama mukadderat diyelim artık Cenab-ı Allah kısmet etmedi oğlumun Reis ile birlikte GFB çatısı altında Fenerbahçe'yi desteklemesini. Vefatından sonra söz verdim reise kabri başında oğlum hiç tanımadığı bir abisinin (Sefa Reisin) izinde olacak diye. Güzel Allah'ım mekanını cennet bahçeleri eylesin mekanın cennet kabrin nurlarla dolsun. Biz senden razıydık Allah da senden razı olsun. Kimsenin değil abimizin peşinde ve izinde olduk olmaya da devam edeceğiz.

Yenibosna seni hiç unutmayacak

Yenibosnalı Fatih'ten saygı ve sevgilerle...

Atacan Yücel

12 Aralık 2013 Fenerbahçe - Partizan Euroleague maçı için 2 arkadaş Bursa'dan, orada bilet alırız diye geldik ancak biletler bitmişti. Üniversite öğrencisiyiz karaborsadan alamazdık, o sıra Sefa Abiyi gördük durumu anlattık ve ilk defa gördüğü bize, gidip 2 bilet aldı üzerine köfte ekmek ısmarladı. Ne kadar parayı vermeye çalışsakta kabul etmedi ve şunu söyledi, "gelecekte aynısını siz de ihtiyacı olan bir başkasına yapacaksınız, o zaman ödeşmiş sayılacağız." Mekanın cennet olsun Abi...

Rüveyda Unuvar

Gönlümün sahibi olan erkekle Sefa Abi'nin vesilesiyle tanıştım...

İsmail Uz

Ben Sefa Reis'i geç tanıdım, İstanbul'a öğrenci olarak geldim, önce Kadıköy'den sonra Okul Açık'tan etkilendim. Sefa Reis'den önce, onun tribüne gelişinden sonraki etkiyi tanıdım. Ve her maçta artık onun hemen arkasında, en yakınında oldum. Onu son kez Celtic maçında gördüm, bana "sigaranı at abim, destek vakti destek" dedi. Sigarayı attım ve çektiğim her dumanda onun sesini duydum. Allah rahmet eylesin. Bekle bizi gittiğin son deplasmanda!

Tarih:10.12.15

Kadir Tekin

Abimizi görmeden sevdim ama artık tribünlerle, GFB ile yakın haldeyim. Sefa Reis'in ölümü beni tribünlere çekti, böyle bir adam...

Ozan Aladağ

Öncelikle ALLAH'tan rahmet, hepimize baş sağlığı diliyorum. SEFA ABİ Fenerbahçe - Marsilya maçında bize 10 tane kendi cebinden kombine vermişti yukarıda alırım demişti. Tamam abi dedim. Yukarı çıktığımızda 1 tane kombine kaybolmuştu. Sefa abiye gittim söyledim güldü. O günden sonra her maçta kafama yavaşça vurup sen çaldın dimi len kombinemi der gülerdik. ÇOK ÖZLEDİK BE ABİ. KEŞKE ÇIKIP ŞAKA DESEN.

Muhammet Ali Akbaba

Okulda sınıftaydık biz dersi dinlememiz lazım iken arkadaşımla GFB'nin Aziz Yıldırım ile olan problemlerini, Sefa abimizin nasıl bir büyük lider olduğunu, nasıl büyük Reis olduğunu konuşuyorduk. Zil çalmıştı teneffüse çıkmak üzere iken arkadaşım son dakika haberini okudu ve ben o gün okuldan nasıl kaçabilirim planlarını kurmaya başlamıştım ama ne yazık ki gelemedim ve üzüntüden ağladım o gün hiçbir dersi dinleyemedim. Sefa Abi Seni Çok Seviyoruz Allah Seni En Güzel Mekanına Cennetine Koymuştur İnşallah. İşte Hayat İşte Cefa Bu Alemde Kral Sefa. Abimiz Ölmedi Kalbimizde Yaşıyor...

Seval Çoban

Hiç tanımadan sevdim, saygı duydum. Kendisini hiç görmedim ama görmeden sevdim. Onun için ağladım. Fotoğraflarını gördüğümde hiç tanımadığım bir abimiz için ağladım. Bir fotoğrafı hala gözlerimi doldurur. Anlatılmaz yaşanırmış onunla beraber tribün. Keşke tanışma gibi bir şansım olsaymış Sefa abimle... Nurlar içinde uyusun.

İbrahim Yiğiter

2003 yılında 11 yaşındayken doğduğum büyüdüğüm Diyarbakır'daki Fenerbahçe maçı babam beni ilk maçıma götürdü yöneticilerin bile gelmeye korktuğu maçta Fenerbahçe tribününe girdik. Babam bana ilk olarak sahadaki yıldızları değil önümüzde bağıran türbindeki efsanemiz Sefa Kalya'yı göstermesi ve abimizi o gün tanımam. Nur içinde yat Abilerin Abisi...

Alper Deniz

Yaşım 32 ..

Tahmini olarak 17 yıl evveldi saygı dediğim kavramı evde sadece babamda biliyordum... Ilk kez Istanbul'a Fenerbahçe maçına gitmiştim SEFA ABİ'yi hafta içinde silahla vurmuşlardı kahpeler... Koltuk değnekleriyle stada girişiyle şimdi ki Fenerium tribünü ve Maraton Tribünü komple ayağa kalkıp alkışlamıştı... Dedim ki saygı Bu !!

Allah sana gani gani rahmet eylesin Abilerin Abisi... Ve 1 sezon sonrası Izmir'deki Göztepe-Fenerbahçe maçında param olmamasına rağmen stadın oraya gitmiştim Kapalı Tribün girişi etrafında dolaşıyordum ve bir anda SEFA REİS Kapalı'ya doğru yöneldi... Ya içine doğdu bilmiyorum ama bana bakarak biletin mi yok dedi evet dedim gel benimle dedi içeri soktu...

Bir yanda yaşanan o güzel günler

Bir yanda Reisim hüzün ve keder

Seni yaşatacak neler var neler

Bir gün gitsen bile hatıran yeter ...

Emre Onat

O kadar düzgün bir insandı ki kendinden çok insanları düşünürdü karakteri, saygınlığı anlatılamaz hep barış taraftarıydı ne olursa olsun hiçbir zaman kavga çıkaran taraf olmadı hiçbir zaman Fenerbahçe'yi yalnız bırakmadı. Fenerbahçe düşmanlarına karşı savaştı SEFA REİS çok güzel insandı be ALLAH RAHMET EYLESİN TOPRAĞI BOL MEKANI CENNET OLSUN

Mustafa Boran

Ankaralıyım, lise çağlarındayım, tek başıma Ankaragücü maçına gitmişim bir gün ama GFB sempatizanlığı da var tabi. Neyse havaş tarafında beklerken kalabalık bir grup geldi döndüm baktım Gecekondu ve GFB beraber. İmdat abiyle Sefa abi kolkola. Dedim Sefa abi bir foto çekilelim mi, kaç para vereceksin delikanlı Dedi ve güldü, gel yanıma dedi. Kardeşi gibi sarıldı ve fotoğrafımızı çektirdik. Şakacı, sevecen bir adam olarak aklımda yer etti vesselam...

Ekin Köse

Malatyalıyım ve tribün kültürünü lise yıllarımda derebeylerinde öğrendim. Yalnız koyu bir Fenerbahçeli olduğum için o yıllarda bizim tribünü merak edip araştırdım. Sefa Reis'in videolarını seyredip abinin varlığından o şekilde haberdar oldum. Üniversiteyi kazanıp Bursa'ya yerleştim ve Uludağ ÜNİGFB üyesi oldum. Arada bir Kadıköy'e gidip sadece Telekom tribününde maç izleyebildim GFB Boğaz Holiganları'nı tanıdım orada. Sefa abiyi ilk defa Bursa deplasmanında canlı görebildim ikimiz de deplasman tarafındaydık.

Furkan Şenel

Yenibosna'da antrenman yaparken arkadaşımın Sefa Reis'i Simitçim'de gördüm demesiyle koşa koşa salonu terk edip terli terli abimizin yanına koşmuştum. O anı asla unutmam.

GÖNÜLLERDESİN CANIM ABİM...

Mert Yener

Fotoğraf çektirirken kardeşim dikkat et çok terliyim sana terim bulaşmasın demesiydi. Bir deplasman gününde de neden sıkı giyinmedin oğlum hasta olacaksın demesiydi.

Süleyman Sadık

Rahmetli Reisimiz 29.04.2015 tarihinde bizi ziyarete gelmesi bizim için büyük bir onur ve gururdur ana vatandan binlerce kilometre uzakta olsak da reisin davası biz ölene kadar yaşayacaktır.

Kosova Prizren GFB

Mehmet Cura

Bir gün Fenerbahçe Kayseri'ye deplasmana gelmişti ve ben de misafir tribününe bilet bulamamıştım Kadir Has Stadı'nda ve misafir tribünün hemen yanından almıştım bileti ve Fenerbahçe formamla Kayseri tribününe girmiştim ve üç beş kişi üzerimize doğru yürümeye başlamıştı ve polis ayırmaya çalışıyordu ve reis demir korumaların ardından polise bağırarak onlar da bizim kardeşimiz alın içeri sığarız buraya demişti ve olayı önlemişti işte o zaman dedim ki içimden Sefa Reis'in kardeşi olmak böyle birşey...

Mekanın cennet olsun güzel insan...

Burak Kaya

SEFA ABİ SOMA MADEN KAZASINDAN SONRA SOMAYA BAŞSAĞLIĞI DİLEMEYE GELMİŞTİ TABİ HERKES ONU HEYECANLA BEKLEMEKTE ARABADAN İNER VE HERKES BAŞLAR "ARKANDA BAĞIRAN BUNCA KARDEŞİN" AMA SEFA ABİ TEK HAREKETİYLE HERKESİ SUSTURMUŞTU SOMA'YA VE ŞEHİTLERE SAYGISIZLIK OLMASIN DİYE İŞTE O ZAMAN ANLAMIŞTIM NE KADAR BÜYÜK BİR İNSAN OLDUĞUNU UNUTULMAYACAKSIN GÜZEL İNSAN

Yunus Korkmaz

2015 senesinde Aziz Yıldırım GFB'yi stada almıyordu. Genç Fenerbahçeliler sosyal medya aracılığı ile 21.05.2015 tarihindeki Bursaspor ile oynayacağımız Türkiye Kupası maçında migros alt tribününe gireceğimizi yayınladı biletimizi aldık ama hem Sefa Reis hem de grubun önde gelen isimleri stada girememişti Reis bize siz girebiliyorsanız girin demişti biz girdik çıkışta kalabalık bir şekilde Reisin yanına gittik bana dönerek hepiniz girdiniz mi dedi ben de evet abi dedim yüzünde bir tebessüm ile aferin size dedi giderken de elini öpmüştüm asla unutmam...

Sezer Kavak

Bir gün okuldan kaçıp yan sokağındaki parkta oturuyodum öyle moralim de bozuktu reisi gördüm parkın yanındaki camiden çıktığını parkın içinden geçerken selam verdim oda napıyorsun sen tek başına bu soğukta okulun yok mu diye sorunca ben de bişey diyemedim anlamıştı zaten halimden gel dedi parkın içindeki çay bahçesine geçtik karşısına alıp öyle güzel konuşmuş öyle güzel nasihatlar vermiş okula tekrar göndermişti ki o anıyı söylediklerini asla unutamam işte ozaman anladım ki Neden Reis denildiğini sonsuz sadakat ile sevildiğini.

Aykut Korkut

Kayseri'de oynanan Fenerbahçe - Galatasaray Süper Kupa finalinde yeterince bağırmıyoruz diye sinirlenip davulun tokmağını fırlatır gibi yapmıştı reis ve bütün kale arkası fırlatacak zannedip bir anlığına meksika dalgası gerçekleştirmişti. Mekanın Cennet Olsun Reis.

Sinan Ertuğrul

Reisle ilk tanıştığım gün ilk önce adımı sordu ikinci sorusu Namaz kılıyor musun idi internete görüp hayran olduğum adama bu sefer aşık oldum ve o gün Namaza başladım. O günden bugüne söz verdim hep SEFA REİS'in izinde olacağıma.

Alican Sarışahin

Sanırım bizi mahfeden 13 Ocak gününden 2 hafta önceydi, Abdi İpekçi'de Efes maçı vardı uzun zamandır iş dolayısıyla gidemediğim tribüne tekrar gitmiştim koridorda beni gördüğünde "Facebooktan mı takip edeceğiz seni Alican Sarışahin" deyip gülümsemişti canım abim, o gün hiç ayrılmamıştım yanından devre arasında mısır alıp reise uzatmıştım beraber yemiştik, maç sonunda da sarılıp Allah'a emanet ol kardeşim dedi, kim bilirdi ki o son sarılmamız olacağını...

Kenan Hamderi

Hatay'dan Ankara'ya Türkiye Kupası maçı için gelmiştik, fakat geçemiyorduk çünkü biletimiz yoktu ta ki abilerin abisi gelene kadar çıkardı bize bilet verdi ve dedi ki bu çocuklar Hatay'dan gelmiş ben geçmeyeyim gençler geçsin. Mekanın cennet olsun SEFA REİS.

Armağan Zorlukuş

Farklı zamanlarda farklı şehirlerde onun olduğu Fenerbahçe maçlarında çok yakınında olup onun liderliğinde Fenerbahçe için elimden geldiğince bağırmaya çalıştım. Onun kardeşlerine ve Fenerbahçe'ye olan sevgisine kardeşlerinin de ona olan saygı ve bağlılığını hayranlıkla seyrettim. Onun gibi birisi bu dünyaya gelmez. Allah mekanını cennet eylesin.

Furkan Kocapınarlı

Yılı tam olarak hatırlamıyorum ama 2006 olması lazım Bursa deplasmanıydı. Biz Kültürpark'ın içinde karakolda bekliyorduk stada giriş yapmak için ve Sefa Abi geldi herkes ayağa kalktı sigara içenler sigaraları attı kalkmayanları kalkanlar uyardı polis geldi bana dedi ki ne oldu böyle ayaklandınız verdiğim tek cevap ABİLERIN ABİSİ SEFA ABİ geliyor dedim ve bu nasıl bi saygıdır kardeşim Cumhurbaşkanı Gelse böyle saygı göstermezsiniz dedi gitti ve Sefa Abinin REİS'liğini bir kez daha Anladım.

Karacabey GFB

Olgay Karakılıç

Tarih 24 Temmuz 2013 Kadıköy'de PSV ile sezon başı hazırlık maçı. Maç devam ederken rahmetli ile foto çekilmek için yanına doğru gittim etrafı çok kalabalıktı ama yanına kadar sokuldum setten tribünü yönetirken bir düşer gibi oldu omzuma tutuldu o anda o bana yetti mekanı cennet olsun... Bir GFB üyesi değilim ama deplasmanlara içerideki maçlara kendi imkanımla gidebildiğime giderim ve reisin vefatından sonra özellikle en büyük destekçinizim sizinle hareket etmek üyeniz olmasam da çok güzel size karşı yapılan haksızlıklara boyun eğmeyişiniz adamlığınızın en büyük göstergesi böyle devam.

Ömer Yıldırım

2008 Yılında, Kadıköy'de Sivas Maçıydı Stada Girdim, Koridorda Sefa Reis'in Etrafında Kardeşleri Vardı, Bir Arkadaşa Sordum Sefa Reis Kim Diye, O Bizim Ve Fenerbahçelilerin Hem Lideri Hem de Abisi Dedi. Sonra Gittim, Hal Hatır Soracaktım Çok Sinirliydi Cesaret Edemedim Yücel Abi Dedi ki Bakma Sinirli Olduğuna Git Yanına Dedi Sonra Gittim Bana Nasılsın Kardeşim Tek Mi Geldin Karnın Aç mı? Dedi, O Zaman Çok Şaşırdım, Ve Sarıldık Sonra Anladım ki Gerçek Bir Liderdi, Gerçek Bir Ağabeydi

Muzaffer Günhan

Sene 2015 GFB iftarında REİS beni gördü ve "Ulan çakal bizle maçlara gelme bedava yemeğe gelirsin" deyip gülüp sarılmıştı.

Onur Er

Yenibosna'da düzenlenen geleneksel GFB İftar yemeğindeyiz. Bir reis değil bir abi olarak girişte bekleyen biri var. Tek tek herkesi kucaklayan herkese sarılan. Ben liderim ben reisim benim pesimde kossun onlar demek yerine Belki de isimlerini bilmeyi bırak yüzlerini ilk defa gördüklerine bile evine misafir edermiscesine sarıldı. Bakin abartısız söylüyorum bir kişiyi bile bos geçmedi. Herkesle tek tek sarıldı. Sanki şu vardı yüzünde, bir kişinin bile hatrı kalsa tüm nesemi kaybederim ifadesi. O akşam bu dikkatimi çekmişti. Reis diyoruz da o abimizdi. Evet oz abimizdi. Canımız yansa canı yanan abimiz...

Nurcihan Çolak

Abimizi çok gördüm ama muhabbet etmek nasip olmadı bizim kazandığımız ne varsa Sefa Reis'in mimarıdır. Rahmet ve dua ile.

Mert Korkut

Iyi bir Fenerbahceliyim genel de maclari migrosta izliyordum .Sefa reisi cok duymustum cok görmüştüm ama hic konusamadim bir gun macin olmadığı gun madonun karşisinda cami var hepimiz biliriz cami çıkışında aninda herkes arkasina gecip bir anda "Arkanda bağıran bunca kardesin" bestesine girdi arabaya binerken tek tek herkesle selamlaşip gitti o zaman anladim TEK REIS SEFA REIS o olaydan sonra hep Okul Açıkta idim.

Sümeyye Koç

İsmim Sümeyye Koç. Ben ne yazık ki daha önce Fenerbahçe Şükrü Saracoğlu Spor Kompleksi atmosferinde bulunmamış biriyim. Sefa Reis vefat etmeden önce babama sürekli söylerdim baba götür beni lütfen, ben reisle aynı havayı solumak istiyorum, onun hâl hareketlerini canlı görmek istiyorum diye. Hep videolarını izlerdim, mimiklerine, bağırışlarına, içine sığmayıp dışına taşan Fenerbahçe aşkına bakar, o sırada orada bulunan insanlara özenirdim. Gerçekten onu görmeyi çok isterdim ama nasip olmadı. Onu göremeden göçtü bu dünyadan. Çektiği sıkıntılar günahlarına kefaret olsun, Allah yattığı yerde utandırmasın. Her daim Sefa Reis'in izinde, Fenerbahçe'nin peşindeyiz, için rahat olsun abi çünkü arkandan bağıran bunca kardeşin aşık sana! #5399

Ahmet Erkek

Böyle güzel birşey SEFA ABİMİZ'e gurur verir. Yıl 2009 aylardan Şubat ya da Ocak Antalya GFB olarak hızlı koştuğumuz zamanlar, deli gibi çıktık yola Eskişehir kupa maçı amacımız Fenerbahçe diğer bir amacımız SEFA KALYA'yı görüp iki kelam etmek, stadyuma girmek için kapıya yaklaştığımız da o gür sesi ile hemen tanıdık zaten 3 kişi aramızda "aaa Sefa abi koş koş koş" diye mırıldandık çünkü çok seviyoruz Allah çarpsın. Daha sonra Allah razı olsun geldi yanımıza kırmayıp halimizi hatrimizi yolculuğumuzu biletimizi sordu atkımızı verdik abimize gitmeden yanımıza uğrayin diye mutlaka tembihledi bir de gitmeden uğradık ama nasıl bir heyecan abiyi gördük ya Allah Eses ile çatışsak ölsek umrumuzda değil, devre arasında indik yanına sağolsun bir fotoğraf çekildi bizimle ömürlük oldu o da bize... ÇOK ŞÜKÜR SEFA ABİ GİBİ ALLAH'tan korkan kuldan korkmayan bir abimiz oldu çok şükür bu tribünde tek SEFA olduğunu unutmayın unutmasınlar da o da SEFA KALYADIR!! Bu da o günden kalan güzel bir anıdır bize ALLAHA EMANET.

Buğra Demez

Tribün liderlerine yönelik operasyonda Reis davası uğruna cezaevine girmiş, 5-6 ay kadar tribünden uzak kalmış, özlemimiz artmıştı. Rakip kimdi hatırlamıyorum tribünlere döndüğü ilk maç koridorda Bako abi ile yüzlerinde güller açıyor, cenneti anımsatıyordu.

"Reis şükür kavuşturana, sarılabilir miyim?" dedim, "gel kardeşim" dedi.

Sıkı sıkı sarılıp hasret gidermiştik, keşke biraz daha sarılabilseydim...

Mert Kılıç

Reis, bazılarımız seni görmeden, tanımadan sevdi görenler tanıyanlar çok şanslı insanlarmış. Senin izinde Fenerbahçe'nin peşinde! Bir gün mutlaka buluşacağımıza inanıyorum. Allah mekanını cennet eylesin

Oğuzhan Okçu

O gün Stoch'un puskas'ı aldığı golün maçıydı Gençlerbirliği maçı Okul Açık'ın hemen sağ tarafındaki tribünde önümüzdeki ev sahibi olacağımız Galatasaray maçı için çıkartmalar yapılmıştı pankartlar vardı stadyum dolmaya başladı sonra Reis geldi maç basladı Stoch o muhteşem golünü attıktan sonra o an unutamadığım bir an vardı hala gözümde canlanır sevindikten sonra gözüm Sefa Reis'i aradı baktığımda ne kadar güzel gülüyordu ellerini açmış hem bize hem de takıma ne güzelsiniz der gibi gülümsemesi, gülerken ellerini başına götürmesi, ne güzel günlerdi şuan ne zaman güldüğü bir video ya da fotoğrafa denk gelsem hep o gün gelir aklıma maçı hatırlamam ama o gülüşünü unutamam be reis.

Hikmet Tombul

Deplasmanlara yeni gitmeye başlamıştım Sefa abinin bu hayattaki son deplasmanı olan Antep maçına gitmiştim orada gördüm müthiş bir adam arkanda bağıran bunca kardeşin aşık sana Sefa Reis işte hayat işte cefa bu alemde kral Sefa!

Anıl Kaan

Yaklaşık 5-6 sene önceydi. İlk defa maça gitmiştim, Fenerbahçe - Kasımpaşa maçıydı. O zamanlarda babamın maratondan kombinesi vardı, bizim yerimize bu deplasman tribününün olduğu yere yakındı ama Sefa Reis'in olduğu bölüm Migros tribünü yani ters bölümlerde kalıyorduk. Ben de ilk defa maça gittiğimden dolayı maça babamı 2 saat erkenden sokmuştum, sonra babam da otururken gel dedi Sefa Reis'in yanına gidelim fotoğraf filan çekiliriz dedi Sonra biz biraz yürüdük Maraton'un sonundan oraları tam hatırlamıyorum bir yerden atlamıştık fazla yüksek değildi zaten Sefa Reis ve Amigo Yücel hemen oradaydı zaten. Babam ile birlikte gittik fotoğraf falan çekildik Hatta fotoğrafları göndereceğim size Sefa Reis çok sıcakkanlı davrandı, yemek yiyordu hemen yemeği bıraktı yanımıza geldi sohbet etti. Amigo Yücel de aynı öyle hatta Amigo Yücel kafamdan öpmüştü. Bu da böyle bir anımdır. Bu anımı yaşadığım için çok mutluyum.

CA
BC

Davut Çavuşoğlu

Selamun Aleyküm,

Beni bilen bilir o kadar çok anım var ki anlatsam sözler yetmez.

Bir anı verelim yine de.

Eşimle evliliğimizin 10'uncu yıldönümüydü. İstanbul‘daydık, sağ olsun ilgilenmek istedi her yönüyle oteldi evdi harçlıktı.

Maç günü geldi. Eşimle otururken duymuş geldiğimi, sağ olsun masamıza kadar geldi ayağa bile kalkmama müsaade etmedi, "yenge hoş geldin, ilgilenin bunlarla" deyip gitti. Koskoca Reis beni hanımımın yanında yüceltti.

Mekanı Cennet olsun inşAllah

Ruhuna El Fatiha

Amin